

Олімпійська гордість Херсонщини

Біобібліографічний довідник

Херсон, 2013

ББК К91.9 : 75 + 75.3я1
О -54

Олімпійська гордість Херсонщини : біобібліогр. довідник / Упр. культури обл. держ. адмін. ; Обл. б-ка для юнацтва ім. Б. Лавреньова ; уклад. Н. О. Попова ; ред. С. Д. Коваль. ; кер. проекту Г. І. Тютюн. – Херсон, 2013. – 37 с. : іл. – (Видатні краяни ; вип. 3).

Біобібліографічний довідник **«Олімпійська гордість Херсонщини»**, присвячений легендам спорту Херсонщини, продовжує серію «Видатні краяни».

Перший розділ довідника знайомить з біографіями херсонських спортсменів, які стали призерами Олімпійських ігор. Для зручності читачів матеріали згруповані за видами спорту, далі – за алфавітом прізвищ олімпійців.

Видання містить розділ, де представлені короткі біографічні довідки про херсонських спортсменів, які були учасниками Олімпійських ігор у різні роки, та статистичні відомості про олімпійські досягнення наших земляків.

При відборі матеріалу використані енциклопедичні та довідкові видання Національного олімпійського комітету України, фонди Херсонської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Б.Лавреньова, рекомендаційний покажчик «Спорт на Херсонщині» Херсонського державного університету та веб-ресурси.

Адресований школярам, студентам, аспірантам, викладачам, бібліотекарям та широкому колу читачів, які цікавляться історією спорту на Херсонщині.

Від укладача

Херсонська земля подарувала людству цілу плеяду видатних спортсменів. Початок 50-х років ХХ ст. став часом виходу херсонських спортсменів на міжнародний рівень. Спортивний олімпійський літопис Херсонщини налічує багато славних сторінок.

44 посланці Таврійського краю змагалися на Олімпійських аренах. Велика спортивна сім'я олімпійців – це гордість і слава Херсонського краю. Ними завойовано 51 олімпійську нагороду, з яких 22 – золоті, 12 срібних та 17 бронзових.

Серед імен, золотом вписаних в історію Олімпійських ігор, є і наші земляки – триразовий Олімпійський чемпіон з веслування на байдарках і каное Сергій Чухрай, дворазові переможці ігор: з легкої атлетики – Валерій Борзов і Юрій Білоног та спортивної гімнастики – Тетяна Лисенко, олімпійські чемпіони: веслувальники Сергій Пострехін та Інна Осипенко-Радомська, гандболіст Сергій Бебешко і баскетболіст Валерій Гоборов, стрибун на батуті Юрій Нікітін.

Абсолютний рекорд належить нашій уславленій землячці, дев'ятикратній олімпійській чемпіонці, восьмикратній чемпіонці світу, семикратній чемпіонці Європи із спортивної гімнастики, легенді світового спорту Ларисі Латиніній – 18 олімпійських медалей, з яких 9 золотих.

Херсонці здобували олімпійські медалі у різних видах спорту, проте наш край, можливо, найбільш відомий як «кузня» чемпіонів у веслуванні. У другій половині ХХ сторіччя на Херсонщині зуміли розбудувати веслувальні бази та школи, і, найголовніше, створити свій неповторний стиль та свою методику виховання веслярів. Після виступу Івана Сотнікова на першій для радянських спортсменів Олімпіаді, у Херсоні почали активно готувати спортсменів за олімпійською програмою, що почало давати свої результати. За двадцять повоєнних років видатні тренери О.Д. Григор'єв, А.М. Курак, І.П. Хрущак та багато інших виховали десятки видатних спортсменів – олімпійців і чемпіонів Європи та світу. Починаючи з Олімпіади в Монреалі, херсонські веслувальники постійно брали участь у змаганнях і майже завжди завойовували нагороди.

З командних видів спорту найбільш успішним для Херсона став жіночий гандбол. Ентузіастами розвитку гандболу були тренери Михайло Милославський, Олександр Балкін, Тетяна Торопцева, які почали розвивати цей спорт «з нуля» - з дитячих команд. Тріумфом херсонського гандболу стала «бронза» на Олімпіаді в Афінах у 2004 році української збірної, в якій грали наші землячки Анастасія Бородіна, Ірина Гончарова, Марина Вергелюк.

Довідник «Олімпійська гордість Херсонщини» – запрошення здійснити екскурс в історію спорту рідного краю, познайомитися із земляками, чийми спортивними звершеннями ви можете пишатися, а мужність і прагнення до перемоги – взяти за життєвий взірець.

Наталя Попова, завідувача інформаційно-бібліографічним відділом
Херсонської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Б.Лавреньова

Херсонський Іван-сила

Першим олімпійцем Херсонщини був Іван Сотніков – п'ятиразовий чемпіон СРСР та багаторазовий чемпіон України з веслування на байдарці-одиночці на 10 000 м., майстер спорту СРСР.

Народився 19 січня 1913 року в м. Цюрупинськ Херсонської області. Учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років, кулеметник 4-го Українського фронту, санітар роти автоматників. Демобілізувався у 1946 році. Нагороджений орденом Великої Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною» та багатьма ювілейними медалями.

З 1949 по 1965 рік займався веслуванням на байдарці, входив до складу збірної команди СРСР. виступав за ДСТ «Спартак».

На XV Олімпійських іграх (Гельсінкі, 1952 р.) Іван стартував на байдарці-одиночці на дистанції 10 тис. метрів і став сьомим, показавши час 48 хвилин 36.8 секунд і поступившись фіну Т.Стромбергу на 1 хв. 14 сек. На той час це було серйозне досягнення херсонця, яке дало поштовх для стрімкого розвитку веслування в області.

Іван Сотніков прийшов у спорт зовсім випадково у доволі солідному віці - 39 років. Може тому його рекорди у свій час у спортивному світі справили ефект бомби, що розірвалася. Та і як могло бути інакше, якщо необтесаний, зовсім безграмотний сільський мужик, рибалка цюрупинської артілі, заради жарту сів у байдарку і раптом випередив професіоналів?

У 1950 році став чемпіоном міста Херсона, у 1951 році - чемпіоном України, у 1952 році - чемпіоном СРСР. Вважався одним із сильніших у світі веслувальників-стайерів, колеги називали його «Іван-сила». На чемпіонаті Радянського Союзу в 1956 році за 300 м до фінішу в нього прямо на дистанції розійшлися післяопераційні шви, проте Сотніков, стиснувши зуби, закінчив заїзд, але більше не виступав і пішов зі спорту. Завершивши спортивну кар'єру, він деякий час працював тренером, хоча мав усього два класи освіти. Багато зробив для популяризації веслування в області.

Останні роки свого життя, а це майже 30 років, залишивши рідних, він провів на самоті, у маленькому будиночку на острові у плавнях річки Конка. Саме тут після Великої Вітчизняної війни він уперше взяв у руки спортивне весло. І до кінця своїх днів не втрачав оптимізму й життєлюбства. Журналісти, що любили бувати у діда Івана, охрестили легендарного спортсмена «найбільш заслуженим Робінзоном України». Помер Іван Сотніков у 2004 році на 92-му році життя.

З легкої руки Івана Сотникова 9 чоловік – наших земляків і так чи інакше пов'язаних з Херсонщиною спортсменів – стали олімпійськими чемпіонами.

Бібліографія

Андреев А. Іван Сотников – первый олимпиец Херсонщины / Андреев А. // СВ Гривна. – 2006. – 11 авг. – С. 15.

Андреев А. Херсонские спортсмены были у истоков современного олимпийского движения / Андреев А. // Херсонськ. вісник. – 2004. – 11 бер.

Лункін Г. Весло Сотникова / Лункін Г. // Наддніпрян. правда. – 1991. – 11 верес.

Кирпа І. Грустная сказка со счастливым концом / Кирпа І. // Гривна. – 1999. - № 34. – С. 12.

Кирпа І. Молоко для херсонского Робинзона / Кирпа І. // Гривна. – 1999. – 24 черв.- 1 лип.

Кривец Г. Олимпийскому чемпиону на безлюдный остров доставили корову / Кривец Г. // Комсом. правда. – 1999. – 3 сент. – С. 14.

Сергеев І. Стипендия [пожизненная] нашла героя / Сергеев І. // Ефір. – 2003. – 16 жовт. – С. 15.

I. Легенди спорту Херсонщини

Спортивна гімнастика

БЕРЕШ Олександр Миколайович – срібний призер XXVII Олімпійських ігор у Сіднеї (2000 р.), чемпіон світу, багаторазовий чемпіон Європи, заслужений майстер спорту зі спортивної гімнастики.

Народився 12 жовтня 1977 року в Первомайську Луганської області, де розпочав займатися спортивною гімнастикою у спеціалізованій ДЮШ олімпійського резерву облради ФСТ "Динамо". Хлопець ріс без батька. Пріоритетами життя О.Береша були чесність і порядність.

Першим тренером Олександра став Леонід Гуров, а потім разом з Ігорем Писаренком відточувалася спортивна майстерність майбутнього чемпіона.

«У Сашка з дитинства був непростий характер, не кожен тренер міг би з ним упоратися, — згадує перший наставник Береша, директор ДЮСШ Первомайського управління освіти Леонід Гуров. — Коли я вперше побачив юнака у спортзалі, відразу зрозумів, що це неординарний хлопчик, у нього закладені дані доброго спортсмена. Саша не вмів програвати. Саме ця якість і служила для нього тим

«моторчиком», що вів його до перемоги».

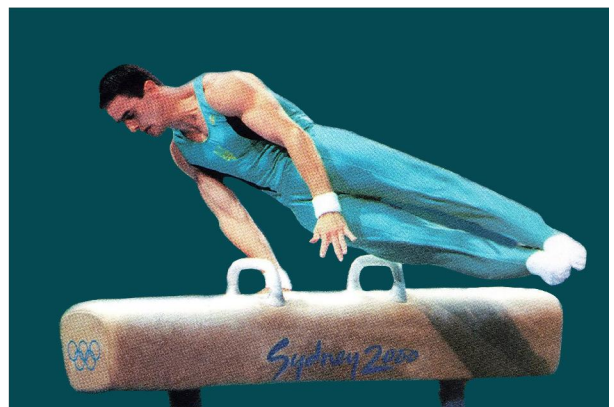
Сашко дуже любив відпочинок на природі, а ще полюбляв ловити рибу та грати у футбол і більярд. У 1988 році в м. Херсоні відкривається інтернат спортивного профілю при Вищому училищі фізичної культури, до якого переїздить О.Береш разом зі своїм тренером І. Писаренком. Саме у Херсоні починається сходження О.Береша на спортивний Олімп. Тут він став лідером Херсонської обласної організації фізкультурно-спортивного товариства «Динамо», через рік потрапляє до резерву збірної України, а в 17 років Сашка беруть до основного складу. У 2000 році за підтримки заслуженого майстра спорту Ігоря Коробчинського Олександр стає абсолютним чемпіоном Європи. Навчався у Херсонському державному університеті, який закінчив у 2001 році, здобувши освіту магістра.

Завдяки щоденній наполегливій праці Олександр досяг значних успіхів. Він - член збірної команди України зі спортивної гімнастики з 1995 року, абсолютний чемпіон Європи (2000 р.) та Всесвітньої Універсіади (1999 р.). Чотири рази ставав призером чемпіонатів світу, багаторазовий переможець і призер етапів Кубка світу та національних турнірів.

На Олімпіаді-2000 у Сіднеї Олександр Береш завоював для збірної України "срібло" і "бронзу", що підтвердили високий клас і глибокі традиції херсонських гімнастів. Береш був капітаном чоловічої гімнастичної збірної команди України та кандидатом на участь у XXVIII літніх Олімпійських Іграх 2004 року в Афінах

Трагічна смерть 29 лютого 2004 року в автокатастрофі на Обухівському шосе м. Києва не дала можливості у повній мірі розкритися таланту Олександра.

Загинув Береш буквально через день після чемпіонату України. Близькі Олександра відзначають, що у нього було якесь невезіння з автомобілями. До трагічного зіткнення гімнаст

уже двічі потрапляв в аварії, хоча водив дуже обережно. Коли Олександр купував «Пежо-307», обіцяв дружині, що проїздить на ньому довго, а вийшло так, що проїздив лише кілька місяців. У Олександра Береша була мрія — виграти олімпійське золото. Ніхто не сумнівається, що так би і сталося, але аварія порушила всі плани. Мрію Олександра здійснив гімнаст Валерій Гончаров і свою медаль він присвятив другу.

Олександр Береш був не тільки прекрасним спортсменом, хорошою людиною, але й люблячим сином, чоловіком та батьком. Мама Олександра проживає у Голопристанському районі, підрастає донька Валерія. Завдяки дружині Світлані Береш з 2005 року, двічі на рік, традиційно проводиться турнір, присвячений пам'яті О.Береша.

У день народження спортсмена, 12 жовтня, він проходить у рідному місті гімнаста - Первомайську, а в день загибелі - в Херсоні. Також Світлана є засновницею Херсонського обласного благодійного Фонду ім. О.Береша, який займається організацією турнірів зі спортивної гімнастики, а згодом в планах – організація дитячої гімнастичної школи в Херсоні.

Бібліографія

Афанасьєв Д. Александр Береш : Не люблю проигрывать : [интервью с гимнастом] / Афанасьев Д. // Новый фаворит. – 2003. - № 1. – С. 18-19.

Без медалей, але з ліцензією // Новий день. – 2003. – 25 верес.

Браво, Александр! // Гривна. – 2000. - № 23. – С. 12.

Деревич М. «Я просто хочу, чтобы о нем помнили...!» : [пам'яті видатного спортсмена] / Деревич М. // Херсонський вісник. – 2011. – 6 жовт. - С. 20

Крупица А. Есть первое «серебро» для Херсонщины / Крупица А. // Гривна. – 2000. - № 39. – С. 12.

Крупица А. Александр Береш : «Я привык достигать цели» / Крупица А // Гривна. – 2003. - № 9. – С. 10.

Крупица А. В Херсоне помнят об Александре Береше / Крупица А // Гривна. – 2009. - № 44. – С. 20.

Макалова Ю. До весны оставалось чуть больше шести часов... / Макалова Ю // Вік. – 2005. - № 9. – С. 2.

Трибушная Л. Его звезда безвременно угасла / Трибушная Л. // Новий день. – 2004. – 11 бер.

uk.wikipedia.org/wiki/Береш_Олександр_Миколайович

wz.lviv.ua/articles/28094

sportforall.info/poster/idpost/122

umoloda.kiev.ua/regions/52/171/0/64092/

ЛАТИНІНА (ДИРІЙ) Лариса Семенівна – дев'ятиразова Олімпійська чемпіонка (XVI, XVII, XVIII Олімпіади), чемпіонка світу, Європи та СРСР зі спортивної гімнастики.

Народилася Лариса Семенівна 27 грудня 1934 року в с. Новомиколаївка Скадовського району Херсонської області. Батько - Дирій Семен Андрійович (1906-1943), учасник Великої Вітчизняної війни, загинув у Сталінградській битві. Мати - Барабанюк Пелагея Онисимівна (1902-1975). Росла Лариса у післявоєнному Херсоні, тут почала свій шлях у великий спорт.

Навчалася у Херсонській середній школі № 14, займалася у хореографічному гуртку. У гімнастику прийшла у п'ятому класі, коли її балетмейстер виїхав з міста. Першим наставником був Михайло Опанасович Сотніченко.

У 1950 році Дирій стала першорозрядницею і у складі збірної команди школярів України відправилася на всесоюзну першість у Казань. Проте у столиці Татарії вона виступила невдало. Після тієї невдачі Лариса тренувалася по два рази на день. Восени вони з Сотніченком перейшли до роботи над програмою для майстрів. Досить скоро Лариса стала першим майстром спорту в

рідному місті. Виступаючи вже за оновленою програмою на дорослій першості України в Харкові, гімнастка зайняла четверте місце.

На всі привабливі пропозиції переїхати в інше місто Лариса відповідала відмовою. Школу вона закінчила у 1953 році із золотою медаллю і вступила до Київського державного інституту фізичної культури, продовжуючи тренуватися в спортивному товаристві «Буревісник» у тренера Олександра Мішакова.

На дебютному для себе чемпіонаті світу в Римі у 1954 р. виграла золоту медаль у командних змаганнях у складі збірної СРСР.

Засяяла зірка Лариси Латиніної, найбільш успішної спортсменки Херсонщини, у 1956 році на XVI Олімпійських іграх у Мельбурні, де вона стала олімпійською чемпіонкою у командній першості. Свій успіх Латиніна повторила через 4 роки на Олімпіаді в Римі (1960 р.) та на Олімпіаді в Токіо (1964 р.). Крім того, в особовому заліку вона завоювала 6 золотих нагород. У Мельбурні та Римі Лариса Латиніна стала абсолютною олімпійською чемпіонкою. У Токіо на Іграх XVIII Олімпіади (1964 р.) гімнастка стала дворазовою олімпійською чемпіонкою у командній першості та вільних вправах, а також срібним призером у багатоборстві та опорному стрибку і виборола «бронзу» на брусах та колоді.

Усього майстер спорту Лариса Латиніна має 18 олімпійських нагород: 9 золотих, 5 срібних і 4 бронзових.

За кількістю нагород вона була рекордсменкою до Олімпійських ігор 2008 року у Пекіні і лише зараз американський плавець Майкл Фелпс перевершив її досягнення за кількістю золотих медалей. Ім'я української гімнастки за видатні спортивні результати внесене до Книги рекордів Гіннеса у трьох номінаціях.

Після завершення кар'єри, з 1966 по 1977 р. була тренером збірної СРСР. Під її керівництвом команда тричі вигравала у 1968, 1972, 1976 роках олімпійські медалі золотої чеканки. П'ять років Латиніна входила в Організаційний комітет «Олімпіада-80», потім відповідала за розвиток гімнастики у спорткомітеті Москви.

Зірка на честь Лариси Латиніної закладена у Києві на майдані Незалежності. У дні святкування свого 70-річчя вона отримала незвичайний подарунок з рук космонавта Германа Титова – сертифікат, згідно з яким одна із зірок у сузір'ї Козерога носить її ім'я. У 2000 році їй присвоєно звання "Почесного громадянина міста Херсона".

Нагороджена орденом Леніна (1957 р.), орденом Дружби народів (1980), трьома орденами «Знак Пошани» (1960, 1965, 1972 рр.) і орденом Пошани (2000 р.) та орденом княгині Ольги III ступеня (2002).

Латиніна є автором книг «Рівновага» (1975 р.), «Гімнастика крізь роки» (1977 р.), «Солнечная молодость» (1958 р.), «Как зовут эту девочку» (1974 р.), «Команда» (1977 р.).

Багато десятиків років Латиніна віддала спорту, зараз пенсіонерка. Разом з чоловіком Юрієм Фельдманом нині проживає в Росії (м. Семенівське Московської області). Має доньку - Латиніну Тетяну Іванівну (1958 р. народ.), яка протягом 15 років танцювала у хореографічному ансамблі "Березка", та онуків Костянтина і Вадима. Захоплюється квітами, має своє господарство, живність. Часто приїздить до міста свого дитинства, яке колись дало їй путівку в життя.

Спортивні досягнення:

1954, 1958, 1962 – чемпіонка світу в командній першості

1956-1958, 1960-1962, 1964 – чемпіонка СРСР

1956, 1958, 1962 – абсолютна чемпіонка світу

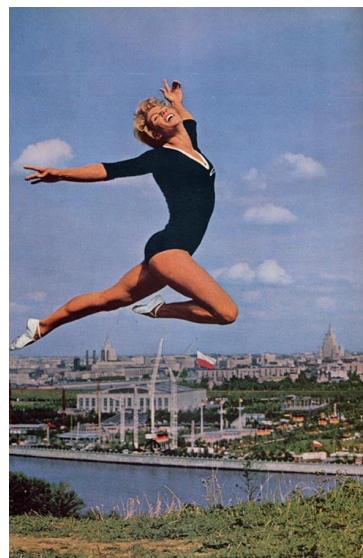
1957, 1961 – абсолютна чемпіонка Європи

1961-1962 – абсолютна чемпіонка СРСР

1961, 1965 – срібна призерка чемпіонатів Європи

1962 – бронзова призерка чемпіонату світу

1965 – бронзова призерка чемпіонату Європи

Бібліографія

- Андреев А. Ларисе Латыниной – 75 лет / Андреев А. // СВ Гривна. - 2010. - № 4. – С. 14.
Андреев А. Тренер самой титулованной гимнастки / Андреев А. // Таврийский край. – 2008. – 24 квіт. – С. 17.
Бутенко А. Чудо – хутор Латыниной / Бутенко А. // Вік. – 2004. – 26 серп.
Дяченко С. Кем гордится Херсон / Дяченко С. // Новый фаворит. – 2005. – Сент. – С. 4-5.
Крупича А. «Золотая ласточка» Херсонщины / Крупича А. // Гривна. – 2008. - № 21. – С. 38.
Латиніна Лариса Семенівна // Знаменні і пам'ятні дати Херсонщини на 2009 рік / Херсон. обл. універс. наук. б-ка ім. Олеса Гончара. – Херсон, 2008. – С. 48 ; Херсонщина нас єднає : довідк.-біограф. видання. Вип.1 / Андрій Снігач та ін. – Херсон, 2004. – С.326.
«Олимпийцы» Херсона // Булава. – 2008. – 8 мая. – С. 14.
Сагайдаков А. Наша знаменитая землячка / Сагайдаков А. // Херсон. вісник. – 2005. - № 5. – 3 лют.- С.13.
Скороход А. Звезды не гаснут / Скороход А. // Гривна. – 2004. – 17-24 июня. – С. 19.

100v.com.ua/uk/Larisa-Semenivna-Latinina-person
uk.wikipedia.org/wiki/Латиніна_Лариса_Семенівна
krai.lib.kherson.ua/l1-peopl-2.htm

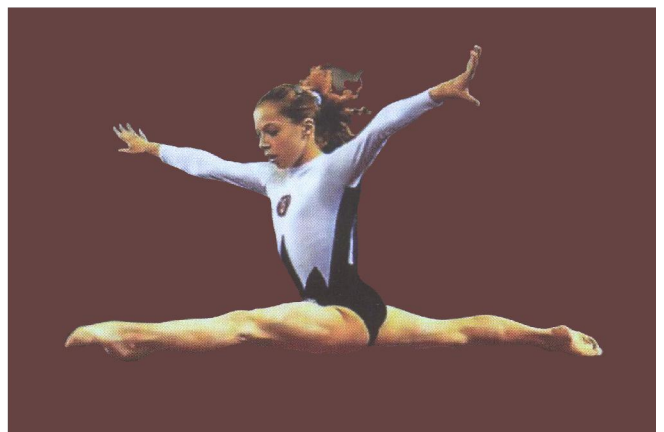
ЛИСЕНКО Тетяна Феліксівна - дворазова чемпіонка XXV Олімпійських ігор у Барселоні (1992 р.), дворазова чемпіонка світу, чемпіонка Європи, заслужений майстер спорту зі спортивної гімнастики. Народилася 21 червня 1975 року в м. Херсоні. Тренувалася в спортивному товаристві «Динамо», заслужений майстер спорту з 1992 року, випускниця Херсонського училища олімпійського резерву. Тренери - О. Б. Дудченко, О.В.Остапенко. Закінчила Київський державний інститут фізичної культури.

Тетяна Лисенко стала одною із героїнь змагань XXV Олімпіади в Барселоні (1992 р.). Гімнастка виборола два «золота» - у командній першості та на колоді, «бронзу» в опорному стрибку і була сьомою в абсолютній першості.

Тетяна славилася надзвичайним рівнем складності й гордовитим стилем виконання вправ. Вона виграла багато медалей на важливих змаганнях, але нестабільність не дозволила їй добитися більшого - вона була серйозним претендентом на перемогу в абсолютному заліку на барселонській Олімпіаді й на чемпіонатах світу 1991 та 1993 років, але допустилася помилок.

Лисенко входила до збірної СРСР на початку 90-х, коли в країні не бракувало гімнастичних талантів. Навіть пробитися до головної команди вважалося неабияким досягненням - жіноча збірна Радянського Союзу ніколи не програвала командних змагань на Олімпійських іграх.

На відміну від багатьох інших радянських гімнасток Лисенко не емігрувала, а продовжила виступати за Україну. На чемпіонаті світу в Бірмінгемі у 1993 році вона була третьою в абсолютній першості. Ця медаль могла б бути золотою, якби спортсменка не виступила за килим у вільних вправах. На тих змаганнях Лисенко була єдиною із гімнасток колишнього СРСР на п'єдесталі.

Після завершення спортивної кар'єри Тетяна Лисенко поїхала до США і зараз живе в Каліфорнії (Сан-Франциско). Працювала тренером приватної школи. Закінчила університет і, за словами її колишнього тренера Олега Остапенка, працює адвокатом. Одружена, виховує доньку.

Спортивні досягнення

1990 – чемпіонка Європи зі спортивної гімнастики серед юніорів

1991 – чемпіонка світу, срібний призер чемпіонату Європи, володар Кубка СНД в абсолютному заліку

1993 – бронзова призерка чемпіонату Європи серед жінок в опорному стрибку, 7 місце в абсолютній першості (Бірмінгем).

Бібліографія

Бітнер О. Висока відзнака : [про присвоєння Т.Лисенко звання «Заслужений майстер спорту України»] / Бітнер О. // Уряд. кур'єр. – 1994. – 15 січ. – С.12.

Михайленко Л. Найвищі нагороди – у херсонки / Михайленко Л. // Наддніпрян. правда. - 1992. – 4 серп.

Мовчан Л. Тетяна Лисенко : «Найкраща привабливість – дарована природою» / Мовчан Л. // Спорт. газета. – 1992. – 15 груд.

На аренах Європи та світу // Уряд. кур'єр. – 1993. – 24 лип.

Олімпійська гордість Херсонщини // Маркет плюс. Херсон. – 2008. – 10-16 апр. – С. 18.

Перші чемпіони України // Молодь Укр. – 1992. – 30 лип.

Яновский С. Чемпионка покинула Украину / Яновский С. // Гривна. – 1998. – 4-11 верес. – С. 14.

Яценко А. Золото Тані Лисенко / Яценко А. // Наддніпрян. правда. – 1992. – 31 лип.

uk.wikipedia.org/wiki/Лисенко_Тетяна_Феліксівна
sportforall.info/news1/idnews/20

Академічне веслування

БІЛОУЩЕНКО Сергій Олександрович –бронзовий призер XXVIII Олімпійських ігор в Афінах (2004 р.), абсолютний чемпіон Кубка Світу, срібний призер чемпіонату Світу, двократний чемпіон Європи, багаторазовий чемпіон міжнародних регат класу А, чемпіон України, заслужений майстер спорту України з академічного веслування. Народився 16 вересня 1981 року у смт Чаплинка Херсонської області. З 1-го по 7-й клас навчався у Чаплинській середній школі № 2, а у 1995 році вступив до Миколаївського вищого училища фізичної культури, де і почав займатися академічним веслуванням.

З 2000 року, після завершення навчання в училищі, почалася успішна спортивна кар'єра Сергія – участь та перемоги на регатах України, Кубках України, командних чемпіонатах України, чемпіонатах Європи. Олімпійську медаль виборов на афінській Олімпіаді у складі четвірки.

Тренується Сергій у спортивному клубі ВМС України, продовжує службу у Міністерстві внутрішніх справ України, має звання старшого лейтенанта. Спортивними успіхами С. Білоущенко завдячує своєму першому тренеру Раїсі Безсоновій,

тренерам Віталію Раєвському та Анатолію Шишканову.

Навчається у Дніпропетровському державному інституті фізичної культури та спорту. Одружений, має хобі – колекціонування сувенірів. Нагороджений орденом «За мужність» 3-го ступеня, почесними грамотами та дипломами Верховної Ради України.

Бібліографія

Крупица А. Есть еще за кого поболеть // Гривна. – 2008. - № 33. – С. 16.

Ігри XXVIII Олімпіади // Бубка С., Булатова М. Олімпійське сузір'я України. Атлети / Бубка С., Булатова М. – К., 2010. – С.138,142.

uk.wikipedia.org/wiki/Білоущенко_Сергій_Олександрович
umvs.mk.ua/ua/article/dynamo_stars/
[mapyourinfo.com/wiki/uk.wikipedia.org/Чаплінка%20\(снт\)/](http://mapyourinfo.com/wiki/uk.wikipedia.org/Чаплінка%20(снт)/)

ГУРКОВСЬКИЙ Павло Миколайович – срібний призер XXIV Олімпійських ігор у Сеулі (1988 р.), чемпіон світу, срібний призер чемпіонатів світу 1985, 1986 рр., п'ятикратний чемпіон СРСР, переможець змагань «Дружба – 84», заслужений майстер спорту з академічного веслування. Народився 13 вересня 1960 року у с. Бойове Генічеського району Херсонської області. Закінчив Щорсівську середню школу Генічеського району. З 1978 року служив у 4-му яхт-клубі Чорноморського флоту у м. Херсоні, де почав займатися академічним веслуванням. Першим тренером був Юрій Кравченко.

З 1981 року працював у ФСТ «Динамо» (Херсон) з тренерами Олегом та Георгієм Волощуками. Згодом закінчив Миколаївський державний педагогічний інститут, має диплом тренера-викладача.

Член збірної команди СРСР з 1983 по 1989 роки. На Олімпійських іграх у Сеулі у 1988 р. виборов срібну медаль у складі чоловічої вісімки.

Одружений, виховує двох доньок Олену та Ольгу, які теж займаються академічним веслуванням.

Нагороджений орденом «За трудову доблесть» (1988), медалями, Почесною грамотою Верховної Ради СРСР. Підприємець.

Спортивні досягнення

1981 – чемпіон Збройних Сил СРСР

1983-1989 – п'ятиразовий переможець «Большой Московской регаты» (вісімка)

1984-1988 – чемпіон СРСР

1984 – переможець міжнародної регати «Дружба-84» (вісімка)

1985 – чемпіон світу (вісімка)

1985, 1987 – переможець міжнародної регати у Швейцарії (вісімка)

1986 – срібний призер чемпіонату світу (вісімка)

1987 – переможець «Королівської регати» (Великобританія, вісімка).

Бібліографія

Білейчук Б. Триумфальна осінь / Білейчук Б. // Україна. – 1988. - № 47. – С. 23.

Крупица А. Гордимся нашими земляками. К пятидесятилетию дебюта херсонцев на Олимпийских играх / Крупица А. // Гривна. – 2002. - № 42.

Наши олимпийцы // Сов. спорт. – 1988. – 15 сент.

Яценко А. Двое з флагмана / Яценко А. // Наддніпрян. правда. – 1990. – 18 квіт.

Яценко А. На п'єдесталі пошани – херсонці : [М.Комаровський, П.Гурковський] / Яценко А. // Наддніпрян. правда. – 1988. – 28 верес.

sportforall.info/news1/idnews/29

КОМАРОВ Микола Анатолійович – срібний призер XXIV Олімпійських ігор у Сеулі (1988 р.), чемпіон світу, заслужений майстер спорту з академічного веслування.

Народився 23 серпня 1961 року в м. Запоріжжя. Навчаючись у середній школі № 8 м. Запоріжжя, почав займатися веслуванням. З 1979 року служив у 4-му яхт-клубі Чорноморського флоту у м. Херсоні. Освіта вища, закінчив Миколаївський педагогічний інститут, тренер-викладач. Виступав за ФСТ "Динамо" (Херсон). Тренери – Олег і Георгій Волощуки.

На XXIV Олімпійських іграх 1988 року у Сеулі Микола Комаров став срібним призером у складі чоловічої вісімки (Веніамін Бут, Андрій Васильєв, Віктор Дідук, Олександр Думчев, Павло Гурковський, Олександр Лук'янов - стерновий, Віктор Омелянович, Василь Тиханов).

Після закінчення спортивної кар'єри працював викладачем фізичної культури у школі № 11 м. Херсона.

Нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної

Ради УРСР (1988), медаллю «За трудову відзнаку».

Одружений, має двох синів Павла та Едуарда. Підприємець.

Спортивні досягнення

1983 – переможець Кубка СРСР

1984 – чемпіон СРСР (вісімка)

1985 – чемпіон світу (вісімка)

1986 – срібний призер чемпіонату світу (вісімка)

1987 – срібний призер чемпіонату світу (четвірка)

1984-1989 – чемпіон СРСР (двійка)

1984 – переможець «Дружба - 84» (Москва, вісімка)

1985 – переможець регати в Швейцарії

1986-1987 – дворазовий переможець Королівських регат (Великобританія).

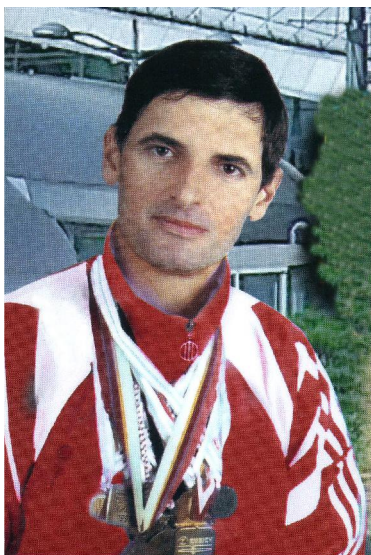
Бібліографія

Олимпийская гордость Херсонщины // Гривна. – 2008. - № 33. – С. 17.

Крупіца А. Гордимся нашими земляками. К пятидесятилетию дебюта херсонцев на Олимпийских играх / Крупіца А. // Гривна. – 2002. - № 42.

sportforall.info/news1/idnews/30

sites.znu.edu.ua/news_details.php?news_id=6177&lang=ukr

МАРЧЕНКО Олександр Миколайович - бронзовий призер XXIV Олімпійських ігор у Сеулі (1988 р.), триразовий срібний та бронзовий призер чемпіонатів світу (1993, 1994 рр.), чемпіон Європи, призер чемпіонатів СРСР, заслужений майстер спорту з академічного веслування. Народився 12 січня 1968 року в Херсоні. Веслуванням почав займатися, ще навчаючись у середній школі № 49 м. Херсона. Перший тренер – Олександр Бакараєв.

Служив мічманом 1-го яхт-клубу ВМС України. Пізніше виступав за ФСТ "Динамо" (Херсон). Освіта вища, закінчив Херсонський державний університет. За фахом – тренер-викладач фізичної культури.

На XXIV Олімпійських іграх 1988 року в Сеулі посів третє місце у двійці парній. Був членом олімпійської збірної України на XXVI Олімпійських іграх 1996 року (Атланта, США, четвірка парна – 7 місце) та XXVII Олімпійських іграх 2000 року (Сідней, Австралія, четвірка парна – 6 місце). Тренер - Микола Злобін.

Після закінчення спортивної кар'єри у 2007 році Олександр Марченко працював тренером збірної команди України з академічного веслування.

З 2009 року - тренер-викладач з академічного веслування Херсонської школи вищої спортивної майстерності.

Нагороджений медаллю « За трудову відзнаку » (1988).

Спортивні досягнення

Учасник 7 чемпіонатів світу та 5 чемпіонатів Європи.

1986 – чемпіон світу серед юніорів

1993-1994 – срібний призер чемпіонатів світу

1997 – бронзовий призер чемпіонату світу, чемпіон Європи.

1999 – срібний призер чемпіонату світу у складі четвірки (Олександр Заскалько, Олег Ликов і Леонід Шапошников)

1987-1988 – призер чемпіонатів СРСР з академічного веслування у складі четвірки.

Бібліографія

Досвід за плечима не носити // Новий день. – 2000. – 26 трав.

Олимпийская гордость Херсонщины // Гривна. – 2008. - № 33. – С. 17.

sportforall.info/news1/idnews/32

Веслування на байдарках і каное

БАЛАБАНОВА (НЕПИТАЄВА) Ганна Сергіївна – бронзова призерка XXVIII Олімпійських ігор у Афінах (2004 р.), чемпіонка Європи, багаторазова призерка Кубків світу, заслужений майстер спорту з веслування. Народилася 10 грудня 1969 року в м. Вінниця. Навчалася у Вінницькій середній школі № 7. У дев'ятирічному віці почала займатися веслуванням. Перший тренер - Олена Петрушина.

Через рік після одруження (1991 р.) Ганна переїхала до Херсона, де чотири роки навчалась у Херсонській школі вищої спортивної майстерності у тренерів Глуценка Сергія, Сергуна Сергія та Непитаєва Андрія. Закінчила Вінницький педагогічний університет (2001).

Член збірної України, потім збірної СРСР. Представляла херсонський спорт на XXVI та XXVII Олімпіадах.

Стала бронзовим призером XXVIII Олімпійських ігор у веслуванні на байдарці-четвірці на дистанції 500 метрів. Тренувалася у спортивному клубі ВМС України, херсонському «Динамо», вінницькому «Спартаку».

Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня (2004), відзнаками Верховної Ради та Кабінету Міністрів України. Одружена, має доньку Ольгу та сина Георгія. Проживає у м. Вінниця. Працює в УМВС викладачем. Капітан.

Бібліографія

Дрозденко Ю. Бронза для винничанок / Дрозденко Ю. // 20 хвилин. - 2004. - 10 вересня. - С. 11.
Ключинська І. Анна Балабанова: "Копать картошку труднее, чем грести на байдарке" / Ключинська І. // 20 хвилин. - 2005. - 24 жовтня. - С. 16.

canoe.at.ua/index/history_canoeing/0-4

КІРСАНОВ Сергій Федорович – срібний призер XXIV Олімпійських ігор у Сеулі (1988 р.), дворазовий чемпіон світу, заслужений майстер спорту СРСР з веслування на байдарках. Народився 2 січня 1963 року у м. Севастополь. Свою спортивну кар'єру Сергій Кірсанов починав у Криму, потім тренувався у Миколаєві. З 1981 року проживає у м. Херсоні, до якого прикипів усім серцем і вважає своєю батьківщиною.

Освіта вища, у 1989 році закінчив Миколаївський державний педагогічний інститут ім. В.Г.Белінського, тренер зі спорту.

Срібний призер XXIV Олімпійських ігор 1988 року у Сеулі (Південна Корея) з веслування на байдарках на 1000 м у складі четвірки (Олександр Мотузенко, Ігор Нагаєв, Михайло Сливинський).

Виступав за Збройні Сили (Херсон). Тренери - В. Жураховський і В. Образцов. Член збірної СНД на Іграх XXV Олімпіади 1992 року у Барселоні (Іспанія).

Нагороджений медаллю «За трудову відзнаку» (1988).

З 1994 по 2003 рік Сергій Кірсанов працював заступником начальника І яхт-клубу ВМС України.

З 2008 року – тренер-викладач з веслування на байдарках і каное спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійської резерву та І яхт-клубу ВМС України у Херсоні.

Одружений, має двох дочок.

Спортивні досягнення

1981 – срібний призер першості Європи з веслування на байдарках
1987 – чемпіон та бронзовий призер чемпіонату світу дворазовий чемпіон світу з веслування на байдарках на 1000 м у складі четвірки
1989-1990 – чемпіон світу
1984, 1987-1992 - багаторазовий чемпіон СРСР
1987 – володар Кубка СРСР
1981-1993 – багаторазовий чемпіон України

Бібліографія

Бутенко А. Спортивный Олимп / Бутенко А. // Вік. – 2004. – 15 лип. – С. 15.

Кирсанов Сергей Федорович // Кто есть кто в Херсонской области, - Херсон : Слаж, 2005. – С. 184.

Крупца А. Гордимся нашими земляками. К пятидесятилетию дебюта херсонцев на Олимпийских играх / Крупца А. // Гривна. – 2002. - № 42.

Срібний фініш Сергія Кірсанова // Наддніпрян правда. – 1988. – 5 жовт.

sportforall.info/news1/idnews/31

www.hgi.org.ua/?ch=zasl_sport

canoe.at.ua/index/history_canoeing/0-4

ОСИПЕНКО-РАДОМСЬКА Інна Володимирівна – чемпіонка XXIX Олімпійських Ігор в Пекіні (2008 р.) на одиночній байдарці та бронзова призерка XXVIII Олімпійських ігор в Афінах (2004 р.), срібна призерка XXX Олімпіади в Лондоні (2012 р.), бронзова призерка чемпіонатів світу, дворазова чемпіонка Європи, заслужений майстер спорту України з веслування на байдарках. Народилася 20 вересня 1982 року в с. Новорайське Бериславського району Херсонської області. Через рік після народження Інни родина переїздить до с. Ольгівка.

Мешкаючи у живописних місцях поруч з красенем Дніпром, Інна поєднувала навчання в Ольгівській середній школі зі спортом. Дівчина почала займатися веслуванням у семирічному віці. Її першим тренером був Віктор Худоба.

У 1996 році Інна вступає до Київського спортивного ліцею-інтернату, в якому продовжуються посилені заняття спортом. Тренер, що працює з нею і досі – Сергій Дубінін. Також її тренує Маргарита Бобильова.

Уже у 1997 році дівчина виступала за товариства

«Україна», «Динамо» (Київська область) у збірній команді України. 1998 рік був для Інни успішним – вона посіла перше місце на чемпіонаті Європи, а у 1999 році стала переможницею та призеркою на Міжнародній регаті.

На Олімпійських іграх в Афінах у 2004 році Інна виборола третє місце у складі четвірки на дистанції 500 м. Наступний олімпійський старт у Пекіні у 2008 році став для неї золотим - на одиночній байдарці вона показала у фінальному заїзді час 1:50,673, випередивши при цьому італійку Жозефу Ідем усього на 4 тисячні секунди. На Олімпіаді-2012 у Лондоні Інна Осипенко-Радомська виборола 2 срібні медалі для української команди, ми з гордістю можемо пишатися, адже вона уродженка Херсонщини і прославила наш край.

Закінчила Національний університет фізичного виховання і спорту України.

Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня. Зараз проживає у Вінниці, працює штатним спортсменом-інструктором збірної команди України. Одружена, виховує доньку Ульяну. Любить туризм та велосипедний спорт.

Спортивні досягнення

2000 – призерка чемпіонату Європи

2007 – бронзовий призер чемпіонату світу (байдарка-одиночка, 200 м.)

2010 – чемпіонка та призерка чемпіонату світу. За версією НОК признана «Кращою спортсменкою року», «Герой спортивного року», «Людина року»

2011 – призерка чемпіонату світу та Європи, «Краща спортсменка серпня».

2012 – 2 срібні медалі, XXX Олімпіада в Лондоні на байдарці-одиночці на 200 і 500 м.

Бібліографія

Бараницький В. Мама Інна – чемпіонка / Бараницький В. // Голос України. – 2008. – 4 вер. - С. 16.

Криворученко О. Інна Осипенко-Радомська : Після Пекіна пересяду на «дракона» / Криворученко О. // Укр. молода. – 2008. – 13 черв. – С. 23.

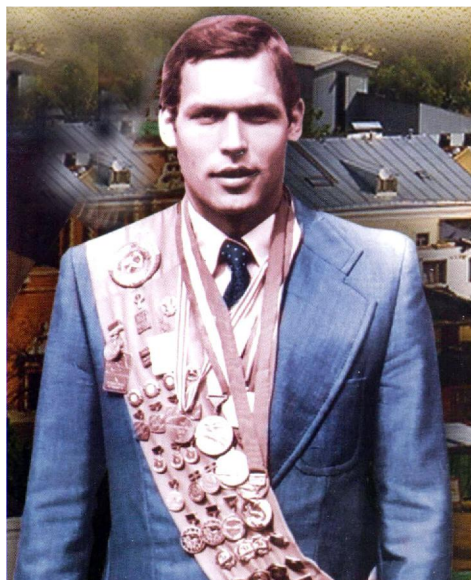
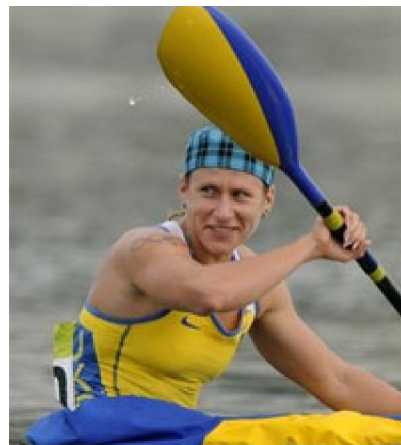
Про відзначення державними нагородами України спортсменів, тренерів та фахівців національної збірної команди України на XXIX літніх Олімпійських іграх : Указ Президента України : [в т. ч. Осипенко-Радомську І.В.] // Офіційний вісник Президента України. – 2008. - № 33. – С. 21-27.

Чабан О. «Пливе мій човен – медалей повен» / Чабан О. // Уряд. кур'єр. – 2011. - № 75. – С. 19.

uk.wikipedia.org/.../Осипенко-Радомська_Інна_Володимирівна

sportforall.info/news1/idnews/35

canoe.at.ua/index/history_canoeing/0-4

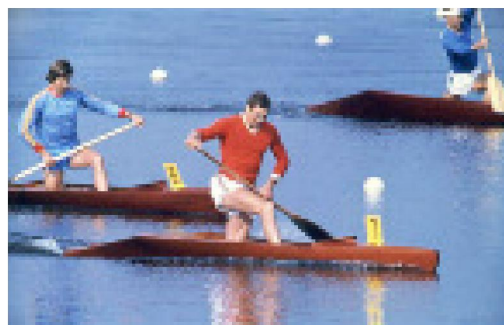
ПОСТРЕХІН Сергій Альбертович – чемпіон та срібний призер XXII Олімпійських ігор у Москві (1980 р.), чемпіон та бронзовий призер чемпіонатів світу, чемпіон Європи, багаторазовий чемпіон СРСР на одиночці і двійці, заслужений майстер спорту з веслування на байдарках і каное.

Народився 1 листопада 1957 року в Херсоні. Навчаючись у Херсонській середній школі № 34, в 12-річному віці почав займатися веслуванням. Перший тренер - О. Колибельников.

У 1979 році на чемпіонаті світу з веслування на байдарках та каное у західнонімецькому місті Дайсбурзі Сергій Пострехін виборов золоту медаль на одиночці на дистанції 500 м, ставши одним з творців «херсонського дива» - єдиного випадку, коли всі медалі для збірної команди завоювали представники однієї області.

Золоту олімпійську медаль та звання олімпійського чемпіона Сергій Пострехін здобув у 1980 році на Олімпійських іграх у Москві на каное-одиночці (дистанція 500 м), виступаючи у складі збірної СРСР. На дистанції 1000 метрів він фінішував другим і здобув срібну медаль.

С.Пострехін був старшим тренером з каное Об'єднаної команди на Олімпійських іграх 1992. На тренерській роботі виховав двох олімпійських чемпіонів.

Закінчив Херсонський державний технологічний інститут. Служив в УМВС України в Херсонській області, займався організацією і навчанням особового складу у відділенні професійної підготовки зі стрільби і бойового самбо.

На початку 90-х почав свій шлях у бізнесі. Реалізував ряд успішних проєктів: створення мережі продуктових магазинів, відкриття млинового комплексу, залучення інвестицій в будівництво автобану Київ - Одеса. Як антикризовий менеджер, вивів з банкрутства міську друкарню. З 1999 року був керівником інвестиційних програм "Західінкомбанка". Зараз очолює Херсонське відділення Національного Олімпійського комітету України.

Нагороджений орденами «Дружби народів», «За заслуги» II ступеня, «Знак Пошани». Одружений, має двох синів. Мешкає у Херсоні.

Спортивні досягнення

1976-1980, 1982, 1984 - чемпіон СРСР на одиночці і двійці

1982 - бронзовий призер чемпіонату світу.

Бібліографія

Брусилова А. Сергей Пострехин : «В детстве мечтал иметь пятерку по поведению» / Брусилова А. // Голос Укр. – 2005. – 16 февр. - С. 10.

Голобородько В. Його велика перемога / Голобородько В. // Молодь Укр. – 1981. – 14 квіт.

Олімпійський чемпіон Сергей Пострехин : «В детстве мечтал о походах, «Зарнице» и пятерке по поведению // Херсон. вісник. – 2005. – 8 квіт. – С. 4.

Олімпійський чемпіон Сергей Пострехин : «Я боролся за престиж Родины» // Голос Укр. – 2006. – 14 февр. – С. 16.

Пострехин Сергей Альбертович // Кто есть кто в Херсонской области : биограф. справочник. - Херсон : Слаж, 2005. – С. 333.

uk.wikipedia.org/wiki/Українські_олімпійські_чемпіони

khersonmarket.com.ua/?id=articles&act=show&article_id=102

bagnet.org/news/showbiz/107383

ЧУХРАЙ Сергій Олексійович - триразовий олімпійський чемпіон (XXI Олімпійські ігри у Монреалі (1976 р.), XXII Олімпійські ігри у Москві (1980 р.)), срібний та бронзовий призер чемпіонатів світу, чемпіон Європи з веслування на байдарках і каное, заслужений майстер спорту. Народився 31 травня 1955 року в м. Белогорську Амурської області (Росія). У 1956 році сім'я переїхала до Нової Каховки Херсонської області. Навчався у Новокаховській середній школі № 3.

Спортивну кар'єру Сергій розпочав у місцевому добровільному спортивному товаристві "Авангард", ще будучи школярем. Закінчив Новокаховський електромеханічний технікум. Тренери - В. Іонов, Е. С. Марченко.

Член збірної команди Радянського Союзу з 1974 року.

На монреальській Олімпіаді У 1976 році молодий спортсмен з Херсонщини у складі команди байдарки-четвірки виграв золоту нагороду на дистанції 1000 метрів.

У своєму інтерв'ю херсонському журналістові М.Лозовому Сергій згадував ту мить тріумфу: «... коли ми піднялися на п'єдестал, сходячию нижче стояли іспанці, які плачуть, - бородаті дядьки, неодноразові чемпіони світу. На мене наринило - не може бути! Невже це я?! Відчуття, що сплю. Заграв гімн, і увесь 50-тисячний стадіон встав».

Через чотири роки на XXII Олімпійських іграх у Москві Сергій Чухрай отримав дві золоті нагороди на дистанції 500 та 1000 метрів на байдарці-двійці. Результати спортсменів були такими високими, що на офіційних змаганнях їх побили лише через 10 років.

Після закінчення активних виступів Сергій Чухрай з 1984 року плідно працював тренером збірної команди СРСР з веслування на байдарках і каное, в цьому статусі їздив на дві Олімпіади - в Сеул і Барселону.

Підготував сім чемпіонів світу, призерів Олімпійських ігор. Коли Союз розпався, у 1997-1999 роках був тренером збірної України з цього виду спорту.

Кавалер орденів Трудового Червоного прапора та «Знак Пошани». Нагороджений орденом «За заслуги» II ступеня.

Мешкає у м. Києві. Працює директором мережі оздоровчих центрів Міжнародної Асоціації ветеранів фізичної культури і спорту (МАФІС).

Спортивні досягнення

1974 – чемпіон СРСР на байдарці-четвірці на 500 м та двійці на 1000 м,

1976 – чемпіон СРСР на байдарці-четвірці на 1000 м,

1978 – чемпіон світу на байдарці-двійці на 1000 м, бронзовий призер чемпіонату світу на байдарці-двійці на 500 м, чемпіон СРСР на байдарці-двійці на 500 м.

1979 – чемпіон світу на байдарці-двійці на 500 м, срібний призер чемпіонату світу на байдарці-четвірці на 500 м,

бронзовий призер чемпіонату світу на байдарці-двійці на 1000 м.

Бібліографія

Лозовой М. Сергій Чухрай : «Країна вимагає медалей, не допомагаючи при цьому фінансово...» / Лозовой М. // Маркет плюс. Херсон. – 2011. – № 2. – С. 17.

Лозовой М. «Страна воспринимает нас как биотопливо» / Лозовой М. // Булава. – 2010. – 2 сент. – С. 16.

Олімпійська гордість Херсонщини // Маркет плюс. Херсон. – 2008. – 20-26 март. – С. 18.

Сходинки на п'єдестал // Наддніпрян правда. – 1976. – 14 серп.

sportforall.info/news1/idnews/22

uk.wikipedia.org/wiki/Чухрай_Сергій_Олексійович

uk.wikipedia.org/wiki/Літні_Олімпійські_ігри_1976

ЮРЧЕНКО Василь Петрович – срібний призер XXI Олімпійських ігор у Монреалі (1976 р.) та бронзовий призер XXII Олімпійських ігор у Москві (1980 р.), багаторазовий чемпіон світу, триразовий срібний призер чемпіонатів світу, багаторазовий чемпіон Європи, заслужений майстер спорту з веслування на байдарках і каное. Народився 26 травня 1950 р. у селі Грушківка Кам'янського району Черкаської області, жив з батьками до шостого класу, а школу закінчив у Жовтих Водах біля бабусі. Захоплювався точними науками, вступив на факультет фізики Дніпропетровського державного університету.

Високий і сильний хлопець спочатку займався боротьбою дзю-до, а потім уподобав греблю. Свій перший старт на змаганнях згадує так: «На другому курсі мене попросили замінити хлопця з команди "Буревісник". Тренер казав: "Їдемо на чемпіонат України в Харків. Надій на тебе не покладаю, тому пупа рвати не треба, просто допливи кілометр до фінішу". А в мені амбіції, жага перемоги потягла на подвиг. Так махав веслами, що збився з доріжки, залетів на чужу. Чуть зі змагань команду не зняли. Сам себе за свою немічність ненавидів».

Просто зі студентської лави потрапив у збірну країни з греблі на каное. Починаючи з 1971 року, Василь Юрченко успішно виступав на світових і європейських чемпіонатах, став багаторазовим чемпіоном з греблі на каное у різних класах.

Першу медаль чемпіона світу у 1973-му відвіз у Вознесенськ, подарував батькам покійного друга Василя Онощенко, з яким навчався в університеті, разом займався греблею, мріяв про спортивні вершини. На одному з тренувань були високі хвилі на Дніпрі, товариш відстав, а коли Василь повернувся, то побачив тільки перевернутий човен. Першу свою високу перемогу він присвятив другові. У 1977 році переїхав у Херсон, тренувався у СКА «Буревісник».

Каноїст Василь Юрченко розпочав свій шлях до олімпійських висот у Мюнхені на XX Олімпійських іграх у 1976 році. І хоча на цій Олімпіаді на каное-одиночці на дистанції 1000 метрів прийшов п'ятим, вже через чотири роки у Монреалі він був другим. А пересівши у каное-двійку, на XXII Олімпійських іграх у Москві приніс збірній країни «бронзу».

Завершив спортивну кар'єру у 1980 році, працював у Херсоні тренером. У Василя Юрченка – велика спортивна сім'я: разом з дружиною Тетяною, колишньою спортсменкою, чемпіонкою з веслування на байдарці, вони виростили 6 дітей. Старші Катерина, Олександр та Іван теж займалися греблею, успішно виступали на чемпіонатах України.

У 1990 році повернувся у рідне село Грушківка Кам'янського району на Черкащині. Займається сільським господарством.

Спортивні досягнення

1971 – срібний призер чемпіонату світу на каное-одиночці на 10000 м

1973 – чемпіон світу на каное-одиночці на 10 000 м

1974 – чемпіон світу на дистанції 1000 м, срібний призер чемпіонату світу на каное-одиночці на 10000 м.

1975 – чемпіон світу на дистанціях 1000 м та 10 000 м.

1977 – чемпіон світу на каное-двійці на дистанції 1000 м, срібний призер чемпіонату світу на каное-одиночці на 10000 м

1973,1975,1979 - багаторазовий чемпіон Європи

1971-1972, 1974-1975, 1977 - багаторазовий чемпіон СРСР.

Бібліографія

Олимпийская гордость Херсонщины // Гривна. – 2008. - № 33. – С. 17.

Радімов В. «Завжди звітую перед наставниками»: [інтерв'ю з В. Юрченко] / Радімов В. // Вісник Олешня. – 2006. – 31 серп. – С.8.

gazeta.ua/post/299924

sportforall.info/news1/idnews/26

canoe.at.ua/index/history_canoeing/0-4

slovari.yandex.ru/~книги/.../Юрченко%20Василий%20Петрович/trojan4ek.ucoz.ru/index/vidomi_ljudi_sela_grushkivka/0-20

Баскетбол

ГОБОРОВ Валерій Григорович – чемпіон XXIV Олімпійських ігор у Сеулі (1988 р.), срібний і бронзовий призер чемпіонатів Європи, заслужений майстер спорту з баскетболу. Народився 20 січня 1966 року в Херсоні, вчився у міській середній школі № 32. У 1970 році високого на зріст другокласника побачив вчитель фізкультури Віктор Мартинов. Саме він привів хлопця на майданчик і дав перші уроки з баскетболу. Валера швидко засвоїв тактичні завдання, мужнів та розвивався фізично. Раділа успіхам єдиного сина і мама Олександра Данилівна, яка підтримувала спортивні захоплення сина.

На запрошення тренера Віктора Мартинова юнак продовжив навчання у спортивному класі середньої школи № 52, де тренувався під керівництвом тренера Марка

Конрада. Після сьомого класу для удосконалення спортивної майстерності Валерій вступив до Київського спортивного інтернату, який закінчив у 1984 році. Баскетбольну кар'єру розпочав в команді СКА (Київ). З 1985 року - в ЦСКА (Москва).

Гоборов був одним з найкращих центрових радянського баскетболу кінця 80-х років. Інтелектуальний, розумний баскетболіст. Мав всі дані, щоб стати одним із найбільш помітних гравців світового баскетболу: прекрасна статура (зріст 215 см), висока швидкість, природна координація, мобільність, здатність перемагати і забивати в єдиноборстві. Вихованцем херсонського баскетболу цікавились кращі команди Європи та Америки.

У складі збірної команди СРСР тріумфально переміг на XXIV Олімпійських іграх у Сеулі (1988 р.), був багаторазовим срібним і бронзовим призером чемпіонатів Європи. Кавалер ордена «Знак Пошани».

7 вересня 1989 року на площі Гагаріна в Москві, відвертаючи свою автівку від зіткнення з дівчиною, що перебігала дорогу, Валерій врізався у бетонне загородження підземного переходу. Валерію було всього 23 роки, коли він трагічно загинув в автокатастрофі. Похований на Преображенському цвинтарі.

Спортивні досягнення

1985, 1986, 1987 – срібний призер чемпіонату Європи

1989 – бронзовий призер чемпіонату Європи.

Бібліографія

Андреев А. Вираз судьбы чемпиона / Андреев А. // Новый день. – 2000. – 22 верес. - С. 15.

Андреев А. Зигзаг судьбы / Андреев А. // Таврійський край. – 2008. – 3 квт. - С. 17.

Булгак Ф. Херсонщина дала мировому спорту четырех Олимпийских чемпионов... / Булгак Ф. // Такі справи. – 2003. – 13-19 лист. - С. 14.

Олімпійська гордість Херсонщини // Маркет плюс. Херсон. – 2008. – 17-23 апр. - С. 18.

Пелых Е. Чемпионы, о которых не забывают // Вгору. – 2011. – 18 фев.

<http://www.vgoru.org>

uk.wikipedia.org/wiki/Гоборов_Валерій_Григорович

sportforall.info/news1/idnews/48

sovsport.ru/gazeta/article-print/94904

Гандбол

БЕБЕШКО Сергій Васильович - чемпіон XXV Олімпійських ігор у Барселоні (1992 р.), володар Кубка світу, срібний призер Суперкубка світу 1990, заслужений майстер спорту з гандболу. Народився 22 лютого 1968 року в м. Нова Каховка. Закінчив Київський державний інститут фізичної культури. Чемпіон світу серед юніорів 1986 року в Іспанії. Срібний призер СРСР 1988 року. Тренер Самойленко В.М. Як гравець двічі входив у п'ятірку кращих бомбардирів чемпіонату Іспанії (1997-1999).

Після завершення спортивної кар'єри працював другим тренером в іспанському «С'юд-Реалі», головним тренером «Форкуси» (Іспанія, 2005-2007), «Лабаро»

(Толедо, Іспанія, 2008-2009), останній вивів із другого дивізіону в Лігу Asobal.

З 2009 року – головний тренер гандбольного клубу «Динамо-Мінськ» (Білорусь). В інтерв'ю після призначення на цю посаду Сергій Бебешко сказав: «...мені подобається гандбол динамічний, швидкий – таке майбутнє нашого вигляду спорту, всі сучасні європейські клуби прагнуть до такого стилю. Той гандбол, в який грали ми, вже забутий, тому свою практику того часу я перенести на нинішню ситуацію не можу. Отже і «Динамо» намагатиметься діяти сучасно: з активним захистом, контратаками. Головне, щоб команда билася до останньої хвилини і ніколи не задавалася. Гравці повинні розуміти, що для нас не існує слова «поразка». У колективі мають бути переможці».

Спортивні досягнення

1986 – чемпіон світу серед юніорів в Іспанії.

1988 – срібний призер чемпіонату СРСР

Виступав за команди:

1985-1992 - СКА (Київ, Україна)

1992-1993 - «Квенка» (Іспанія)

1993-2000 - «С'юд-Реаль» (Іспанія)

2000-2001 - «Мелія» (Іспанія)

2001-2004 - «Віллербанн» (Франція)

Бібліографія

Олимпийская гордость Херсонщины // Гривна. – 2008. - № 33. – С. 17.

Крупца А. Гордимся нашими земляками. К пятидесятилетию дебюта херсонцев на Олимпийских играх : [И.Сотников, Л.Латынина, С.Чухрай, П.Гурковский, Н.Комаров, С.Кирсанов, Т.Лысенко, С.Бебешко, А.Береш] / Крупца А. // Гривна. – 2002. - № 42 (17 окт.)

uk.wikipedia.org/wiki/Бебешко_Сергій_Васильович

4sport.ua/links.php?id=5715

sportforall.info/news1/idnews/24

hand-ball.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=1043&Itemid=28

БОРОДИНА (ПІДПАЛОВА) Анастасія Валеріївна

- бронзова призерка XXVIII Олімпійських ігор у Афінах (2004 р.), дворазова чемпіонка України, чемпіонка Універсиади України, майстер спорту міжнародного класу, член Національної збірної країни з гандболу. Народилася 5 січня 1982 у Херсоні.

Навчаючись у школі, захоплювалась волейболом. У 15 років вступила до Херсонського вищого училища фізичної культури, де почала займатися гандболом у тренера Михайла Милославського.

Грала за херсонську команду «Дніпрянка», у 2002 році перейшла до запорізького «Мотору», однієї з найсильніших команд в Україні.

Анастасія Бородіна стала бронзовою призеркою XXVIII Олімпійських ігор 2004 р. в Афінах у складі збірної команди України. На іграх Олімпіади вона забила два м'ячі у ворота збірних Китаю та Греції. Згадуючи ті події, Анастасія

розповідає: «Гол гречанкам взагалі не пам'ятаю, а ось китаянкам - прекрасно. Я забила на останніх хвиликах. Тренер випустив мене, коли вже був упевнений в перемозі. Тоді я була наймолодшою в збірній України. 15 досвідчених гандболісток і я одна зелена. Прекрасно розумію, чому тренер мені не довіряв. Я була злегка злякана. Зі мною на майданчику могло статися що завгодно. Хоча бажання грати у мене було величезне. Китаянки мені поставили стінку, але я все одно забила. А в захисті потім стрибала від щастя, як кенгуру. Розсмішила весь зал. Через пару хвилин матч закінчився, але враження у мене до цих пір залишилися».

На питання журналістів «Чи не жалкує вона, що пов'язала свою долю з гандболом?», Анастасія впевнено відповідає: «Ні, звичайно! Він дуже багато що дав мені у житті, став професією, яку я люблю. Величезну роль у цьому зіграв мій перший тренер Михайло Милославський. Він побачив перспективу і серйозно за мене взявся, за що йому велике спасибі. Ну, а результати виконаної разом роботи не змусили себе довго чекати».

Зараз досвідчена спортсменка грає як легіонер у російському клубі "Динамо-Волгоград". Брала участь у відбіркових іграх у складі збірної України за вихід у чемпіонат Європи 2012 року, який відбудеться у Нідерландах.

Бібліографія

Крупіца О. Анастасія – краща спортсменка минулого року / Крупіца О. // Новий день. – 2005. – 20 січ. – С.15.

Крупіца О. Олімпійським курсом / Крупіца О // Новий день. – 2004. – 12 серп. – С. 15.

uk.wikipedia.org/wiki/Бородіна_Анастасія_Валеріївна

www.hgi.org.ua/?ch=zasl_sport

euro.com.ua/article/141111-anastasiya-borodina-v-ukraine-zatrudnenie-v-rossii-skazka

СТРІЛЕЦЬ-ВЕРГЕЛЮК Марина Миколаївна - бронзова призерка XXVIII Олімпійських ігор у Афінах (2004 р.), чемпіонка Європи, заслужений майстер спорту з гандболу. Народилася 24 червня 1978 р. у Херсоні. Навчалася у ЗОШ № 11. З дев'яти років Марина почала займатися гандболом у ДЮСШ-5 у тренера Юрія Сдвижка. Талановиту дівчину помітили київські фахівці і умовили батьків відпустити її до столичного спортивного інтернату.

Ще два роки навчалася у Херсонському вищому училищі фізичної культури, беручи участь у змаганнях доволі високого рівня. Після перемоги на юніорському чемпіонаті Європи у 1994 році перейшла до київського «Спартак», за який виступала впродовж 1995–2002 рр.

2000 року закінчила Національний університет фізичного виховання й спорту.

Бронзову олімпійську медаль вона виборола на афінській Олімпіаді у 2004 році у складі збірної України.

На питання журналістів щодо жорсткого характеру сучасного гандболу Марина одного разу сказала: «Коли ти в

грі, то не звертаєш на це уваги. Тебе штовхнули, збили, а ти піднімаєшся і йдеш грати далі. Стаєш по-спортивному злішим і ще більше прагнеш перемогти. Заради цього, власне, й граємо. Лише прикро, коли одним–двома свистками судді вирішують підсумок двобою й частково твою долю».

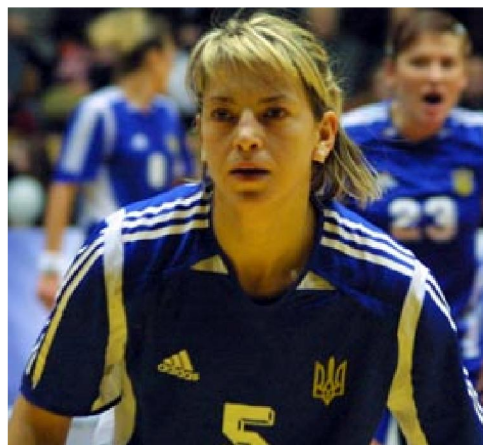
На рахунку уродженки Херсона вже 140 матчів за національну команду й понад 500 закинутих м'ячів у складі збірної України. Виступала за румунський клуб «Олтхім», нині Марина - плеймейкер клубу «Крім» (Словенія) і збірної України. Заміжня, виховує дочку.

Нагороджена Орденом княгині Ольги III ступеня (2004 р.).

Спортивні досягнення

1994 – чемпіонка Європи серед юніорок.

2000 – срібна призерка чемпіонату Європи

Бібліографія

Фоменко А. Марина Вергелюк: Спортсменки – всі з одного тіста, в них навіть долі схожі :[розмова зі спортсменкою] / Фоменко А. // Україна молода. – 2008. – 26 груд.

Крупица А. Марина Вергелюк: «Очень скучаю по Херсону» / Крупица А. // Гривна. – 2007. - № 32. – С. 2.

Сидоренко С. Марина Вергелюк: «Будем бороться за олимпийские медали» / Сидоренко С.// Гривна. – 2004. - № 31.

uk.wikipedia.org/wiki/Стрілець-Вергелюк_Марина_Миколаївна

uk.wikipedia.7val.com/wiki/Стрілець-Вергелюк_Марина_Миколаївна

херсон.info/news/view/8066

ГОНЧАРОВА Ірина Юріївна – бронзова призерка XXVIII Олімпійських ігор у Афінах (2004 р.), срібний призер чемпіонату Європи, дворазова чемпіонка України, майстер спорту міжнародного класу, заслужений майстер спорту України з гандболу. Народилася 19 грудня 1974 року в Білозерці Херсонської області. Свої перші кроки робила в Білозерській ДЮСШ під керівництвом тренера Валентини Березіної. Потім займалася у Херсонському вищому училищі фізичної культури.

У 2002-2004 рр. захищала ворота запорізького «Мотора». Вихованка тренерів М.Милославського, Л.Ратнера, А. Кубраченка. Закінчила Запорізький державний університет.

Вперше зіграла у складі збірної України на чемпіонаті світу у матчі проти збірної Угорщини. Олімпійську медаль Ірина Гончарова виборола на афінській Олімпіаді у 2004 році у складі збірної України з гандболу.

Той поєдинок за третє місце Ігор-2004 досі свіжий у пам'яті більшості любителів спорту. Суперником України стала Франція, що відібрала медаль на світовому чемпіонаті. Проте цього разу вершити свою долю взяли українки. Гра йшла м'яч у м'яч, але судді не давали розвернутися підопічним Ратнера. І тренер пішов на ризик: на 43-ій хвилині Леонід Анатолійович, що неабияк натерпівся від «людей у чорному» в півфіналі з Данією, вступив у відкритий конфлікт з рефері і... отримав червону картку. Залишившись без наставника, дівчата набралися такої спортивної злості, що не залишили суперницям ані найменшого шансу — 21:18, і перша медаль в командних ігрових видах спорту поїхала в Україну!

Провела більше 90 ігор у складі збірної України, грала у клубі «Наіс-Ніс», чемпіоні Сербії. В останні роки Ірина Гончарова виступає за «Кіровчанку» (Санкт-Петербург) – клуб, що вийшов у Суперлігу Росії.

Нагороджена орденом княгині Ольги II ст.

Інтернет-посилання

sites.znu.edu.ua/news_details.php?news_id=5671&lang=ukr

uk.wikipedia.org/wiki/Гончарова_Ірина_Юріївна

uk.wikipedia.org/.../Категорія:Українські_бронзові_олімпійські_медалісти

bolel-ik.com.ua/content/view/1975/32/

Легка атлетика

БІЛОНОГ Юрій Григорович - чемпіон XXVIII Олімпійських ігор в Афінах (2004 р.), бронзовий призер чемпіонату світу, чемпіон Європи, багаторазовий чемпіон України, заслужений майстер спорту з легкої атлетики (штовхання ядра). Народився 9 березня 1974 року у м. Білопіль Сумської області. Для Юрія Білонога спортивна біографія почалася з Білопільського районного палацу піонерів, де 13-річний хлопець уперше спробував свої сили у спортивній секції. У 1987 році його запросили до Харківського спортінтернату на спеціалізацію штовхання ядра і метання диска.

У Білопільі Юрія тренував Володимир Петрович Беліков, у Харкові — Юрій Михайлович Мінаков, який працював з юнаком з 1987 по 1993 рік, і його вихованець досягнув непоганого результату — 19 м 2 см.

Після спортінтернату Юрій Білоног вступає до Херсонського спортивного училища. Саме там він почав

тренуватися під керівництвом Євгена Карсака.

Після переїзду до Одеси перспективний молодий спортсмен почав виступати за “Динамо” й одягнув армійський однострій.

У 1996-2000 роках навчався у Національному університеті фізичного виховання і спорту (Київ). У спортивній команді Державної прикордонної служби України виступає з 1993 року.

Перший високий спортивний титул Юрій Білоног завоював у 1992 році у Сеулі, ставши чемпіоном світу серед юніорів.

Зоряний переможний шлях Юрія Білонога почався у 2002 році, коли спортсмен отримав золото на чемпіонаті Європи. До цієї події він займав п'яте місце на чемпіонаті Європи. Сам Юрій стверджує, що велику роль у його спортивному розвитку зіграли такі знамениті спортсмени, як Вірастюк, Кліменко, Багач. Рівняння на кращі результати породжувало у нього прагнення до самовдосконалення.

Олімпійським чемпіоном зі штовхання ядра став на XXVIII Олімпійських іграх у 2004 р. в Афінах. Змагання проводилися на стадіоні у стародавньому місті Олімпія. Він єдиний олімпійський чемпіон сучасності, який отримав оливковий вінок переможця на цьому античному стадіоні.

За високі спортивні результати, вагомий внесок у справу примноження слави національного спорту у світі Юрій Білоног нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, відзнакою «За мужність в охороні Державного кордону України», медаллю «За сумлінну службу».

Визнаний кращим легкоатлетом України та спортсменом Херсонщини 2004 року. Юрій Білоног бере активну участь в організації спортивних змагань для дітей.

Почесний громадянин префектури Амарусіо (Греція).

З 1997 року живе та тренується в м. Одеса. Має сім'ю, виховує трьох дітей.

На початку 2010 року Юрій Білоног прийняв непросте рішення - завершити активну спортивну кар'єру. Легкоатлет працює старшим тренером Одеської області з легкої атлетики, допомагає юним спортсменам у досягненні олімпійських результатів. Навчається у Державній академії управління персоналом при Президентові України.

Спортивні досягнення

1992 – чемпіон світу серед юніорів

1995, 1997 – дворазовий переможець Універсіади

1997 – чемпіон світу (Париж, приміщення)

2002 – чемпіон Європи (Мюнхен), володар Кубка Європи

2003 – бронзовий призер чемпіонату світу (Париж)

Бібліографія

Андрєєв А. Олімпійське золото – у херсонця / Андрєєв А. // Наддніпрян. правда. – 2004. – 20 серп.

Афанасьєв Д. Олимпийское золото наше! / Афанасьев Д. // Новый фаворит. – 2004. – окт. – С. 36.

Белоног Юрий Григорьевич // Кто есть кто в Херсонской области, - Херсон : Слаж, 2005. – С. 49.

В моем успехе прошу винить Клаву К. : [интервью со спортсменом] // Киевск. ведомости. – 2007. – 2 июля. – С. 11.

«Золотое» ядро : [про Ю.Білонога] // Гривна. – 2004. - № 35.

Іменами наших олімпійців назвуть дві грецькі школи // Наддніпрян. правда. – 2004. – 27 серп.

Крупіца А. Два великих человека : [Ю.Білоног и Ю.Никитин] / Крупіца А. // Гривна. – 2009. - № 42. – С. 39.

Люлька О. Ядреный парень / Люлька О. // Спорт сегодня. – 2003. – 14-20 июля. – С. 11.

Олімпійська гордість Херсонщини : // Маркет плюс. Херсон. – 2008. - № 14. – С. 18.

Яновский С. Рекорды учебы не мешают / Яновский С. // Новый день. – 2011. – 8 верес. - С. 5.

uk.wikipedia.org/wiki/Білоног_Юрій_Григорович
sportforall.info/news1/idnews/17
c-28.biography.on-planet.net/Bilonog_Yuriy_Grigorovich.html
pvu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=49428&cat
vu.mil.gov.ua/?part=article&id=39
gismeteo.ua/ua/belonog.html
uaf.org.ua/ua/component/content/article/40-uanews/7987.html

БОРЗОВ Валерій Пилипович - дворазовий чемпіон та срібний призер XX Олімпійських ігор у Мюнхені (1972 р.), дворазовий бронзовий призер XXI Олімпійських ігор у Монреалі (1976 р.), багаторазовий чемпіон Європи, семиразовий переможець чемпіонатів Європи у приміщенні, заслужений майстер спорту з легкої атлетики, кандидат педагогічних наук. Народився 20 жовтня 1949 року в м. Самборі Львівської області. Один з кращих спринтерів світу всіх часів. У дитячо-юнацьку школу Нової Каховки, спортсмен прийшов у 12 років, тренери відразу роздивилися у починаючому спортсмені майбутню зірку, і сприяли переїзду Валерія до Києва.

У 19 років він стає триразовим чемпіоном Європи серед юніорів. У наступному році виграє дорослий Чемпіонат СРСР, пробігши 100 метрів рівно за 10 секунд. У тому ж 1969 році він виграє чемпіонат Європи. Влітку 1970 року Валерій Борзов бере участь у легкоатлетичному матчі СРСР - США, і вперше

добивається перемоги над сильними на той момент спортсменами США.

На XX Олімпійських іграх у Мюнхені прихильники легкої атлетики побачили нову зірку на спринтерських дистанціях. Тепер тріумфував неодноразовий чемпіон країни та Європи з легкої атлетики Валерій Борзов. Його перемога на Олімпіаді у забігу на 100 метрів була очікуваною, а на 200-метровій дистанції спортсменові вдалося зробити золотий дубль, обійшовши на фініші трьох американців. Ця подія зробила Борзова легендою світового спорту: білий атлет переміг чорношкірих бігунів у спринті.

Після перемоги на Олімпіаді з 1975 по 1977 рік Валерій тричі підряд виграє звання чемпіона Європи на короткій дистанції 60 метрів у закритих приміщеннях.

На Олімпійських іграх 1976 року в Монреалі спортсмен виграє дві бронзові медалі, які мають вагу золотих – адже вік бігуна-спринтера дуже короткий. І такі результати на двох Олімпіадах підряд – значне досягнення.

Після завершення спортивної кар'єри Валерій Борзов досяг успіху як державний діяч. Був першим міністром спорту України у 1990-97 рр., народним депутатом України 3-го і 4-го скликань, у 1990-98 роках очолював НОК України. З 1994 року член МОК. З 1996 року – президент Федерації легкої атлетики України.

Почесний громадянин м. Нова Каховка.

Нагороджений Орденами "Знак Пошани", Леніна, Дружби народів. "За заслуги" II та I ступеня, князя Ярослава Мудрого V ступеня, 4 медалями. Автор книги «10 секунд – ціле життя».

Спортивні досягнення

1968 – триразовий чемпіон Європи серед юніорів

1969, 1971, 1974 – чемпіон Європи

1970-1977 – переможець чемпіонатів Європи у закритих приміщеннях

1969-1977 – багаторазовий чемпіон СРСР

Бібліографія

Баварський тріумф Валерія Борзова // Урядовий кур'єр. – 2004. – 13 лип. - С. 14.

Борзов Валерій Пилипович // Херсонщина нас єднає: довід.-біограф. вид. Вип. 1 / Андрій Снігач та ін. – К., 2004. – С. 97.

Борзов Валерій Пилипович // Знаменні і пам'ятні дати Херсонщини на 2009 рік / Херсон. обл. наук. універс. б-ка ім. Олеся Гончара. – Херсон, 2008. – С. 42.

Кузьмин Г. Героєм из героев назвала немецкая пресса Валерия Борзова после его двойной победы на Олимпиаде – 72 / Кузьмин Г. // Киев. ведомости. – 2004. – 3 юн. – С. 8-9.

Маевский В. Валерий Борзов – спортсмен столетия / Маевский В. // Рабочая газета. – 2002. – 5 дек.

Маєвський В. Україна олімпійська : 1952-2004 р. / Маєвський В. // Голос України. – 2004. – 15 трав. – С.7.

noc-ukr.org/ua/asddf/borzov.html

sport.ukrinform.ua/personalities/43897/

w1.c1.rada.gov.ua/pls/radan_gs09/d_ank_arh?kod=56103

miy-dim.com/.../borzov-valerij-pylypovych-legka-atletyka.php

komitet12.org.ua/interviu/valeriy-borzov-evro-2012-tolko-nachalo

cycloport.ru/node/331

hotsport.ua/ru/track_and_field/valerii-borzov-sport-eto-tselaya-zhizn.html

Стрільба з лука

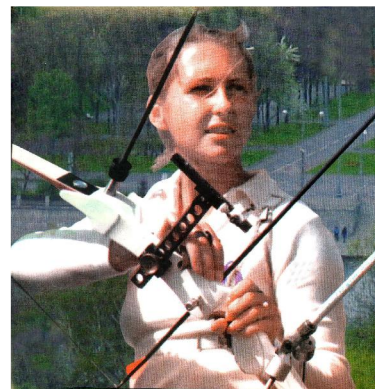
АРЖАННИКОВА Людмила Леонідівна - бронзова призерка у командному заліку XXV Олімпійських ігор у Барселоні (1992 р.), дворазова чемпіонка і 5-ти разова рекордсменка світу, чемпіонка Європи, багаторазова переможниця міжнародних змагань зі стрільби з лука, заслужений майстер спорту. Народилася 15 березня 1958 року у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області.

Навчалася у Новокаховській загальноосвітній школі № 3, виступала за ФСТ "Динамо" (м. Нова Каховка). Перший тренер - Вадим Резніков. Освіта вища. Закінчила Львівський державний інститут фізичної культури.

На Олімпійських іграх 1988 року посіла IV місце в особистій першості (327 очок) та в складі команди. Тренери - В. Демчук, В. Резніков. На Олімпійських іграх 1992 року у Барселоні виграла бронзову медаль у командному заліку.

Мешкає в Голландії. На Іграх XXVI Олімпіади 1996 року в Атланті (США) виступала у складі олімпійської збірної Голландії, зайняла 16 місце. Після цієї Олімпіади завершила спортивну кар'єру.

Активно співпрацює з блогерами Інтернету в Росії з питань організації тренувань зі стрільби із лука, надає методичну допомогу тренерам і спортсменам.

Спортивні досягнення

1984, 1986 – чемпіонка СРСР

1986-1988 - чемпіонка Європи в особистій та командній першостях

1987 – чемпіонка світу у складі команди СРСР

1989 - бронзовий призер чемпіонату світу

Бібліографія

Олимпийская гордость Херсонщины // Гривна. – 2008. - № 33. – С. 17.

Про новокаховчанку, лучницю, чемпіонку Європи Л.Аржаннікову // Молодь Укр. – 1987. – 11 лют.

sportforall.info/news1/idnews/33

ru.wikipedia.org/wiki/Аржанникова,_Людмила_Леонидовна

sportforall.info/news1/idnews/48

Стрибки на батуті

НИКІТИН Юрій Вікторович - чемпіон XXVIII Олімпійських ігор в Афінах (2004 р.), триразовий чемпіон Європи, переможець етапів Кубка світу, срібний призер чемпіонату світу, володар Кубка України 2003 року в індивідуальних стрибках і у синхронних стрибках, заслужений майстер спорту. Народився 15 липня 1978 року у м. Херсоні.

Починав свій спортивний шлях у Херсонській ДЮСШ-6. У дитинстві захопився стрибками на батуті, як сам каже – «полюбив за екстремальність». Перший тренер - Ігор Молчанов, що, за визнанням Нікітіна, навчив юного спортсмена «бути людиною». Випускник Херсонського вищого училища фізичної культури.

Сьогодні кращого у світі виконавця найскладніших вправ на батуті тренує найкращий у світі тренер Володимир Горжій. У 2001 році закінчив Херсонський державний педагогічний

університет. Член спортивного клубу «Біола».

Олімпійським чемпіоном став у 2004 році в Афінах.

Визнаний кращим спортсменом Херсонщини та Миколаївщини у 2004 році. У прагненні до нових спортивних вершин Юрія Нікітіна підтримують дружина Оксана (майстер спорту зі стрибків на батуті) і син Артем. А Юрій мріє про популяризацію свого спорту в Україні, і нове покоління вітчизняних спортсменів.

Юрій - почесний громадянин префектури Марусі, передмістя Афін. Його іменем названі спортивна школа в Афінах та центр олімпійської підготовки у Миколаєві.

Перед Олімпіадою в Греції переїхав до Миколаєва і тепер представляє це місто.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Учасник XXX Олімпійських ігор у Лондоні 2012 року.

Спортивні досягнення

1994 – призер чемпіонату Європи

2003 – “бронза” чемпіонату світу в синхронних стрибках, командних змаганнях, 6-е місце в особистій першості. 2004 – чемпіон Європи в індивідуальних стрибках, володар Кубка світу в індивідуальних стрибках

2008 - чемпіон Європи в індивідуальних стрибках,

2008 - срібний призер фінал Кубка світу в індивідуальних стрибках

2009 - срібна медаль в індивідуальних стрибках на етапі Кубка світу.

Бібліографія

Андреев А. «Золото» - у херсонця Юрія Нікітіна / Андреев А. // Наддніпрян. правда. 2004. – 27 серп.

Іменами наших олімпійців назвуть дві грецькі школи // Наддніпрян. правда. – 2004. – 27 серп. - С.

Корольов І. Юрій Нікітін : Траплялося, й мене ловили аж за матами / Корольов І. // Укр. молода. – 2007. – 10 серп. – С. 23.

Крупица А. Допрыгнул- таки до золота / Крупица А. // Гривна. – 2004. – 2-9 сент. – С. 7.

Крупица А. Допрыгнуть до олимпийской медали / Крупица А. // Гривна. – 2004. - № 6. – С. 7.

Крупица О. На зіркову хворобу на страждає / Крупица О. // Новий день. – 2005. – 17 лют.

Лозовий М. Юрій Нікітін : «Без грошей про батут можна забути» / Лозовий М. // Маркет плюс. Херсон. – 2011. - № 10. – С. 10.

Лозовий М. Юрій Нікітін : «Про Олімпіаду вже не думаю» / Лозовий М. // Маркет плюс. Херсон. – 2010. - № 25. – С. 17.

Никитин Юрий Викторович // Кто есть кто в Херсонской области, - Херсон : Слаж, 2005. – С. 290.
Юрий Никитин : «Еще повоюем» // Гривна. – 2008. - № 48. – С. 34.

uk.wikipedia.org/wiki/Нікітін_Юрій_Вікторович

sportforall.info/news1/idnews/18

nikportal.net/?id=1473&chapter=51

ukrainians-world.org.ua/ukr/peoples/cf1c86d7ebf276c5/

umoloda.kiev.ua/number/974/118/35425/

II. Херсонці – учасники Олімпіад

АСАНОВ Ельдар – (народ. 22.08 1974 р. у м. Самарканд, Узбекистан) - вихованець ДЮСШ № 3 м. Херсона і випускник Херсонського вищого училища фізичної культури. Освіта вища, закінчив факультет фізичного виховання і спорту Херсонського державного університету. чемпіон світу та Європи серед молоді, майстер спорту міжнародного класу з вільної боротьби. Учасник XXVI Олімпійських ігор 1996 року в Атланті (США) та XXVII Олімпійських ігор 2000 року у Сіднеї (Австралія).

БОРЗУКОВ Андрій – (народ. 20.10.1971 р. у Херсоні) - багаторазовий переможець етапів Кубків Світу, чемпіонатів світу, Європи, чемпіон України, заслужений майстер спорту з веслування на байдарках та каное. Учасник XXVI Олімпійських ігор 1996 року в Атланті (США).

ГАПОНЕНКО (Яновська) Інна – (народ. 22.07.1976 р. у Херсоні) – чемпіонка Світу, дворазова чемпіонка Європи, бронзовий призер чемпіонату України, чемпіонка України, майстер спорту міжнародного класу з шахів, заслужений майстер спорту України. **Переможниця 37-ої Всесвітньої шахової Олімпіади в італійському Турині (2006 р.).**

ГОЛОВАЧОВ Іван - (народ. в 1929 році у Херсоні) – срібний призер чемпіонату світу, неодноразовий переможець першості СРСР, майстер спорту з веслування на байдарках. Учасник **XVII Олімпійських ігор 1960 року у Римі** – 4 місце.

ДОСЕНКО Валерій – (народ. 25.04.1965 р. у Херсон) – дворазовий чемпіон світу, заслужений майстер спорту з академічного веслування. Учасник **XXIV Олімпіади у Сеулі (1988 р.).**

ЖМУДЕНКО Ярослав – (народ. 24.09.1988 р. в Умані) – переможець Кубка світу серед спортсменів до 20 р. (2010), майстер спорту з настільного тенісу. Учасник **XXX Олімпіади (Лондон, 2012)**

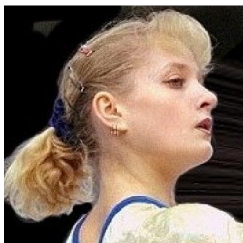
ЖУКОВА Наталія (народ. 5.06.1979 р. у Дрездені) – багаторазова чемпіонка Європи, переможниця **37-ої Всесвітньої шахової Олімпіади італійському Турині (2006 р.)** у складі жіночої збірної України, заслужений майстер спорту України, міжнародний майстер серед чоловіків з шахів.

ІГРАЄВ Олексій – (народ. 23.07.1972 р. у Херсоні) - срібний призер Х літньої Олімпіади СРСР (1991 р.), переможець чемпіонатів СНД (1992). У складі каное-двійки на дистанції 1000 метрів був восьмим на **XXV Олімпіаді в Барселоні (1992 р.).** Учасник **XXVI Олімпіади в Атланті (1996 р.).**

ИЩЕНКО Павло – (народ. 30.04.1992 р. в Херсоні) – чемпіон України (2012), чемпіон Європи (2008), бронзовий призер чемпіонату світу серед кадетів з боксу (2007). Учасник XXX Олімпійських ігор (Лондон, 2012).

КАРПЕНКО Вікторія – (народ. 15.03.1981 р. у Херсоні) - срібна призерка чемпіонату світу у багатоборстві (Тяньцзинь, Китай, 1999 р.), чемпіонка Європи серед юніорів, дворазова чемпіонка Спартакіади України, бронзова призерка першості України у багатоборстві, майстер спорту міжнародного класу зі спортивної гімнастики (1995). Учасниця XXVII Олімпійських ігор у Сіднеї (2000 р.), отримала 4 місце. Мешкає у Болгарії, де працює тренером.

КАРЮХІН Григорій – (народ. 15.09. 1939 р. у с. Завітне Великоолександрівського району Херсонської обл.) – чемпіон світу 1966 р., чемпіон Європи 1967 р., 20-ти разовий переможець всесоюзних змагань з веслування на байдарках і каное. Учасник XIX Олімпійських Ігор у Мехіко (1968 р.). У складі екіпажу байдарки-четвірки мав усі шанси на «золото» на дистанції тисяча метрів, але технічна несправність човна вивела команду з боротьби.

КОНОВАЛЮК Олександр – (народ. 1.05.1977 р. в Херсоні) –срібний призер чемпіонату Європи(2009), двократний бронзовий призер континенту (2010-11рр.) неодноразовий чемпіон України з веслування. Учасник XXX Олімпіади (Лондон, 2012).

КОРЧМІД Олександр - (народ. 22.01.1981 р. у Каховці) - призер чемпіонатів світу серед юнаків та юніорів, срібний призер чемпіонату Європи серед молоді, чемпіон Всесвітньої універсиади у Південній Кореї, майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики (стрибки з жердиною). Учасник XXVII та XXVIII Олімпійських ігор у Афінах 2004 року та Пекіні 2008 року.

КУВАКІН Вадим – (народ. 04.05. 1984 р. у Херсоні) - срібний призер II спортивних ігор і Кубка України (2003 р.), майстер спорту зі спортивної гімнастики. Учасник XXVIII Олімпійських ігор в Афінах (2004 р.), на яких отримав сьоме місце.

МАЦУЄВ Микола – чемпіон України, СРСР з бобслею. Став першим представником Херсонщини на **XVII зимовій Олімпіаді в Лілехаммері (Норвегія, 1994 рік)**.

МІХАЙ Дмитро – (народ. 27.02.1990 р. в Херсоні) – багаторазовий чемпіон України, володар Кубка України (2012), майстер спорту з веслування. **Учасник XXX Олімпіади (Лондон, 2012).**

МОРОЗОВ Артем – (народ. 29.02.1980 р. в Херсоні) – бронзовий призер чемпіонату Європи (2008), переможець Кубка України, майстер спорту з веслування. **Учасник XXX Олімпіади (Лондон, 2012).**

НАСТУЄВ Муса – (народ. 22.01.1976 р. на Україні) – срібний призер чемпіонату світу, бронзовий призер чемпіонатів Європи, неодноразовий чемпіон України, майстер спорту міжнародного класу з дзюдо. **Учасник XXVIII Олімпійських ігор в Афінах (2004 р.).**

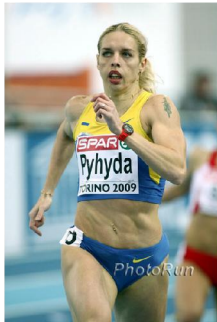
НОВОЖИЛОВА Ірина – (народ. 7.01.1986 р. у м. Шостка Сумської обл.) – неодноразова чемпіонка України, чемпіонка Всеукраїнської Універсиади (2007), майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики (метання молоту). **Учасниця XXIX Олімпійських ігор в Пекіні (2008 р.).** Показала кращий серед українських спортсменок результат у метанні молоту (68,11 м), зайняла 19 місце, але до фіналу не пройшла. **Учасниця XXX Олімпіади (Лондон, 2012).**

ОЛЕФІРЕНКО (СЕНЬКІВ) Олена – (народ. 11.04.1978 р. у м. Новояворівськ Львівської області) – срібний призер чемпіонату світу (2003 р.), чемпіонка Європи, переможниця Кубка світу, майстер спорту міжнародного класу з академічного веслування (2001 р.). Член збірної України на **Іграх XXVIII Олімпіади 2004 року в Афінах** та на **XXIX Олімпійських іграх 2008 року у Пекіні**. У складі четвірки парної (Олена Морозова, Яна Дементьєва, Тетяна Колесникова й Олена Олефіренко) була третьою в фінальному заїзді, але рішенням комітету МОК через вживання препаратів, що можуть бути основою для створення допінгу, результат українок скасовано, а бронзові нагороди передано австралійкам.

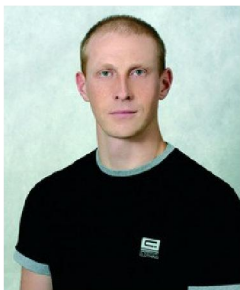
ПІСКУНОВ Владислав – (народ. 1978 р. у Новій Каховці) – бронзовий призер чемпіонату світу, срібний призер чемпіонату Європи, майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики (метання молота). Учасник **XXVII Олімпійських ігор у Сіднеї (2000 р.)**. Був дискваліфікований пожиттєво за другий позитивний тест у віці 27 років. У пробі, взятій у спортсмена на чемпіонаті світу-2005 у Фінляндії, був виявлений стероїд дросталон.

ПИГИДА Наталія – (народ. 30.01.1981 р. у Новій Каховці Херсонської обл.) – чемпіонка світу, срібна призерка чемпіонату Європи, чемпіонка Всесвітньої універсиади, багаторазова чемпіонка України, майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики. Учасниця **XXVIII Олімпіади-2004 в Афінах** – 13-е місце.

ПРОЦЕНКО Андрій – народ. 20.05.1988 р. в Херсоні) –срібний призер чемпіонату Європи серед юніорів (2007), бронзовий призер чемпіонату Європи серед молоді (2010), чемпіон України (2012), неодноразовий призер Кубка України, майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики (стрибки у висоту). **Учасник XXX Олімпіади (Лондон, 2012)** – посів дев'яте місце.

ПРИВЕДА Андрій – (народ. 1.01.1986 р. в с. Ольговка Бериславського р-ну Херсонської обл.) – Чемпіон світу серед юніорів (2004), срібний призер Європи (2009), двократний бронзовий призер континенту (2010- 2011), заслужений майстер спорту з веслування. **Учасник XXX Олімпіади (Лондон, 2012)** – у складі екіпажу вісімки зайняв восьме місце.

РАЄВСЬКИЙ Віталій – (народ. 12.05. 1967 р.) – багаторазовий учасник чемпіонатів світу, чемпіон Європи, майстер спорту міжнародного класу з академічного веслування. Учасник **XXV Олімпійських ігор у Барселоні (1992 р.)** та **XXVI Олімпійських ігор в Атланті (1996 р.)**.

САЄНКО Інна - (народ. 8.03 1982 р. у Маріуполі) - бронзовий призер чемпіонату України (2007-2008 рр.), Кубка України, майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики (метання молота). Учасниця **XXIX Олімпійських ігор в Пекіні (2008 р.)**. Показала результат у метанні молота 66,60 м, зайняла 27 місце, але до фіналу не пройшла. Мешкає у м. Рівне.

ТЕРЕЩЕНКО Владислав Миколайович - (народ. 25.03 1972 року у м. Херсоні) - багаторазовий срібний призер чемпіонатів України, чемпіон України, багаторазовий переможець змагань на «Кубок Великого Дніпра», учасник чемпіонатів світу, майстер спорту міжнародного класу з веслування на байдарках і каное.

Член олімпійської збірної команди України на **XXVI Олімпійських іграх 1996 року в Атланті (США)**, де зайняв 11-е місце та **XXVII Олімпійських іграх у Сіднеї (Австралія) 2000 р.**

ШАПАРНА Олена – (народ. 1979 р. у Херсоні) – переможниця чемпіонатів світу, Спартакіади України, майстер спорту міжнародного класу зі спортивної гімнастики. Член олімпійської збірної України на **XXVI Олімпійських іграх 1996 року в Атланті**. Отримала 5 місце у командному заліку разом з Лілією Подкопаєвою, Оксаною Книжник, Ганною Миргородською, Любов'ю Шеремет, Ольгою Тесленко і Світланою Залепукіною.

ШИТКО (ТИХОВА) Дар'я - (народ. 15.02.1986 р. у Херсоні) – багаторазова бронзова призерка чемпіонату Європи, переможниця етапу Кубка світу, багаторазова чемпіонка та рекордсменка країни, переможниця Кубка України, «Краща спортсменка Херсонщини 2011 року», майстер спорту міжнародного класу з кульової стрільби. На **XXIX Олімпійських іграх 2008 року у Пекіні** змагалася у стрільбі із гвинтівки МГ-5 на 50 м у трьох положеннях: з коліна, стоячи й лежачи. З результатом 577 очок зайняла 20-е місце серед 43-х учасниць, але до фіналу не пройшла. Учасниця **XXX Олімпіади (Лондон, 2012)** – вибила 394 очка і стала 23-ю, до фіналу не потрапила.

Підсумки виступів спортсменів Херсонщини на Олімпійських іграх сучасності

№ п/п	Олімпіада	Кількість учасників	Медалі			Всього
			Золоті	Срібні	Бронзові	
1	XV (Гельсінкі-1952)	1	-	-	-	-
2	XVI (Мельбурн-1956)	1	4	1	1	6
3	XVII (Рим-1960)	2	3	2	1	6
4	XVIII (Токіо-1964)	1	2	2	2	6
5	XIX (Мехіко-1968)	1	-	-	-	-
6	XX (Мюнхен-1972)	2	2	1	-	3
7	XXI (Монреаль-1976)	3	1	1	2	4
8	XXII (Москва-1980)	3	3	1	1	5
9	XXIV (Сеул-1988)	8	1	3	1	5
10	XXV (Барселона-1992)	7	3	-	1	4
11	XVII (зимова, Лілехаммер -94)	1	-	-	-	-
12	XXVI (Атланта-1996)	13	-	-	-	-
13	XXVII (Сідней-2000)	9	-	1	1	2
14	XXVIII (Афіни-2004)	15	2	-	7	9
15	XXIX (Пекін-2008)	1	1	-	-	1
16	XXX (Лондон -2012)	10	-	-	-	-
Всього на Олімпійських іграх			22	12	17	51

Спортсмени Херсонщини – чемпіони та призери Олімпійських ігор:

№ п-п	П.І.Б. спортсмена	Вид спорту	Роки участі в Олімпіадах	Всього медалей, шт	Медалі		
					Золоті	Срібні	Бронзові
1.	Латиніна Лариса	Спортивна гімнастика	1956, 1960, 1964	18	9	5	4
2.	Чухрай Сергій	Веслування на байдарках і каное	1976, 1980	3	3	-	-
3.	Борзов Валерій	Легка атлетика	1972, 1976	5	2	1	2
4.	Лисенко Тетяна	Спортивна гімнастика	1992	3	2	-	1
5.	Пострехін Сергій	Веслування на байдарках і каное	1980	2	1	1	-
6.	Бєбешко Сергій	Гандбол	1992	1	1	-	-
7.	Гоборов Валерій	Баскетбол	1988	1	1	-	-
8.	Білоног Юрій	Легка атлетика	2004	1	1	-	-
9.	Нікітін Юрій	Стрибки на батуті	2004, 2012	1	1	-	-
10.	Юрченко Василь	Веслування на байдарках і каное	1972, 1976, 1980	2	-	1	1
11.	Береш Олександр	Спортивна гімнастика	2000	2	-	1	1
12.	Гурковський Павло	Веслування академічне	1988	1	-	1	-
13.	Кірсанов Сергій	Веслування на байдарках і каное	1988, 1992	1	-	1	-
14.	Комаров Микола	Веслування академічне	1988	1	-	1	-
15.	Аржанникова Людмила	Стрільба з лука	1988, 1992, 1996	1	-	-	1
16.	Марченко Олександр	Веслування академічне	1988, 1996, 2000	1	-	-	1
17.	Вергелюк Марина	Гандбол	2004	1	-	-	1
18.	Гончарова Ірина	Гандбол	2004	1	-	-	1
19.	Бородіна Анастасія	Гандбол	2004	1	-	-	1
20.	Балабанова Ганна	Веслування на байдарках і каное	1996, 2000, 2004	1	-	-	1
22	Білоущенко Сергій	Веслування академічне	2004	1	-	-	1
23	Осипенко-Радомська Інна	Веслування на байдарках і каное	2004, 2008, 2012	2	1	-	1
Всього медалей:				51	22	12	17

Зміст

Від укладача	3
Херсонський Іван-сила.....	4
 I. Легенди спорту Херсонщини	
 Спортивна гімнастика	
Береш Олександр Миколайович	5
Латиніна Лариса Семенівна	6-7
Лисенко Тетяна Феліксівна	8
 Академічне веслування	
Білоущенко Сергій Олександрович	9
Гурковський Павло Миколайович	10
Комаров Микола Анатолійович	11
Марченко Олександр Миколайович	12
 Веслування на байдарках і каное	
Балабанова (Непитаєва) Ганна Сергіївна	12
Кірсанов Сергій Федорович	13
Осипенко-Радомська Інна Володимирівна	14
Пострехін Сергій Альбертович	15
Чухрай Сергій Олексійович	16
Юрченко Василь Петрович	17-18
 Баскетбол	
Гоборов Валерій Григорович	19
 Гандбол	
Бєбешко Сергій Васильович	20
Бородіна (Подпалова) Анастасія Валеріївна	21
Стрілець-Вєргелюк Марина Миколаївна	22
Гончарова Ірина Юріївна	23
 Легка атлетика	
Білоног Юрій Григорович	23-24
Борзов Валерій Пилипович	25
 Стрільба із лука	
Аржаннікова Людмила Леонідівна	26
 Стрибки на батуті	
Нікітін Юрій Вікторович	27
 II. Херсонці – учасники Олімпіад	
Підсумки виступів спортсменів Херсонщини на Олімпійських іграх сучасності	28
Спортсмени Херсонщини – чемпіони та призери Олімпійських ігор	34
	35

Укладач
Редактор
Дизайн обкладинки
Відповідальний за випуск
Керівник проекту

Н.О.Попова
С.Д.Коваль
К.В.Гуляєва
Т.Ф.Ігнатова
Г.І.Тютюн